

നിഷ്ഠ

പുസ്തകം 1
ലക്കം 7

എറണാകുളം 1970 മാർച്ച് 15 ഞായർ

വില 35 സ.

* ഈ ലക്കത്തിൽ *

* കുറിപ്പുകൾ

വിദേശീയ സാംസ്കാരിക
കേന്ദ്രങ്ങൾ,
ഗോവധനീരോധനം

* കാഴ്ചപ്പാടുകൾ

പട്ടാളഭരണമെന്ന സ്വപ്നം.

* ലേഖനം

ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീംരാഷ്ട്രീയം

നവീകരണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള
ഭാരതവല്ലഭത്വം.

* ഏഴുതാഴ്വര

* കത്തുകൾ

കുറിപ്പുകൾ

വിദേശീയ സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങൾ

തിരുവനന്തപുരത്ത് റഷ്യൻ സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രത്തിനുവേണ്ടി പണി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കെട്ടിടം പൊളിഞ്ഞുവീണതോടുകൂടി വിദേശ സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങൾ ലോകസഭയ്ക്കകത്തും പുറത്തും ചർച്ചാവിഷയമായിരിക്കുകയാണ്. കേന്ദ്രഗവർണ്മെന്റിന്റെ അനുമതികൂടാതെയാണ് റഷ്യയുടെ സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രം പണിയാൻ ആരംഭിച്ചതെന്നയാരോപണമുണ്ടായി. ഇത് സംബന്ധിച്ച് യഥാർത്ഥസ്ഥിതി ഇന്നേവരെ പുറത്ത് വന്നിട്ടില്ല. പക്ഷെ ഈ സംഭവം കേന്ദ്രഗവർണ്മെന്റ് വിദേശ സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങളോടു് എടുക്കുന്ന നിലപാടു് പുനപരിശോധിക്കാൻ ഇടയാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

1954-ൽ ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ കാലത്ത് തന്നെ അവലംബിച്ച നയമാണ് ഇപ്പോഴും തുടരുന്നതെന്നു കേന്ദ്രഗവർണ്മെന്റ് വക്താക്കൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഇത് ഒട്ടും വിശ്വസനീയമായിത്തോന്നുന്നില്ല. വിദേശ ഗവർണ്മെന്റുകളുടെ വ്യപാരകേന്ദ്രങ്ങളും കൺസുലേറ്റുകളും പ്രവർത്തിക്കുന്നിടത്തു്തന്നെ സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങൾ തുറക്കാൻ അനുമതി നൽകുകയില്ലായെന്നാണത്രെ കേന്ദ്രഗവർണ്മെന്റിന്റെ നയം. പക്ഷെ ഇതിനുശേഷം ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനങ്ങളിലും, പ്രധാന നഗരങ്ങളിൽപ്പോലും വിദേശ സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അമേരിക്കയാണ് ഇതിൽ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നത്. അമേരിക്കൻ സ്ഥാനപതി കാൽപ്പലയത്തിന്റെ അധികൃതർ പറയുന്നത് തങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങളെല്ലാം കേന്ദ്രഗവർണ്മെന്റിന്റെ പ്രത്യേക അനുമതിയോടെ തുടങ്ങിയവയാണെന്നും, ഇത് യഥാർത്ഥ്യമായിരിക്കണം.

ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളെത്തന്നെയവഗണിച്ച് കേന്ദ്രഗവർണ്മെന്റിലെ ഉന്നതയുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങൾ തുറക്കാൻ അനുമതി നൽകിയിരുന്നവെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. അമേരിക്കൻ അധികൃതർ ഉദ്യോഗസ്ഥ മേധാവികളിൽ ചെലുത്തിയ ഈ സ്വാധീനംതന്നെ വിദേശ സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങൾ അടച്ചുപൂട്ടണമെന്നതിനു ഏറ്റവും നല്ല വാദമാണ്. കേന്ദ്രഗവർണ്മെന്റിന്റെ നയത്തെ മറികടക്കാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് ഇത്തരം സാംസ്കാരികകേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നു പലതരത്തിൽ പ്രസരിച്ചുപോയ സ്വാധീനശക്തിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഇന്നു ഇതിന്റെ ഫലമായി കേന്ദ്രഗവർണ്മെന്റ് ഒരു വെട്ടിൽ വീണിരിക്കുകയാണ്. അമേരിക്കയുടെ സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി വന്നു നാടുകെ പടർന്നിരിക്കുമ്പോൾ റഷ്യയ്ക്കും സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങൾ പണിയാൻ അനുമതി നൽകാതിരിക്കാൻ പാറാത്ത സ്ഥിതിയാണ് കേന്ദ്രഗവർണ്മെന്റിനുള്ളത്.

മറ്റൊരുതരത്തിലും കേന്ദ്രഗവർണ്മെന്റിനു ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ കേന്ദ്രഗവർണ്മെന്റിന്റെ അനുമതിയോടെ (അത് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ തന്നെ നയത്തിനു വിരുദ്ധമാണെങ്കിലും) ആരംഭിച്ച് പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ച സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങൾ അടച്ചുപൂട്ടണമെന്നു പറയാൻ അധികൃതർക്കു വിഷമമുണ്ടാകും. എന്നാലും അത് ചെയ്യാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

(ശേഷം 16-ാം പേജിൽ..)

നവീകരണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഭാരതവൽക്കരണം വേണം

ഭാരതീയ ജനസംഘം 'ഭാരതവൽക്കരണം' നടത്തണമെന്നു വശ്യപ്പെട്ടത് ലോകസഭയിൽ വിവിധ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷി നേതാക്കളുടെ അധികക്ഷപത്തിനു കാരണമായിരിക്കുന്നു. ഭൂപേൾ ഗുപ്ത രാജ്യസഭയിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ച് അടിയന്തിര പ്രമേയം തന്നെ അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്ത്യയുടെ പൈതൃകത്തെയും മറ്റാർമാഗാസിയുടെ പാരമ്പര്യത്തേയും ആദരിക്കുന്നവർ ജനസംഘത്തിന്റെ ഭാരതവൽക്കരണ വാദത്തെ എതിർക്കണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്.

ഇന്ത്യയുടെ എല്ലാ പൈതൃകത്തെയും മറ്റാർക്കുംകാലം പൊക്കിക്കൊണ്ട് നടക്കുന്നവർ ജനസംഘക്കാരാണ്. ഗോവധ നിരോധം നടത്തണമെന്ന മതത്തിന്റെ പേരിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നവരാണവർ. പുരി ശങ്കരാചാര്യരേയും നാഗ സന്യാസിമാരേയും അവർ എഴുന്നള്ളിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ചെയ്യുന്നത് ഇന്ത്യയുടെ പൈതൃകത്തിന്റെ പേരിലാണ്. ഈ പൈതൃകത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നവർ ജനസംഘത്തെ ആദരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. അതുകൊണ്ട് ഭാരതവൽക്കരണം വേണമെന്ന വാദത്തെ എതിർക്കുന്നതിനു വേറെ വല്ല ന്യായങ്ങളുമുണ്ടാകണമെന്നു വേണം.

ഭാരതവൽക്കരണം വേണമെന്നു തങ്ങൾ പറയുന്നത് മുസ്ലീമുകളെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചല്ലെന്നും രാഷ്ട്രാന്തരങ്ങളുള്ള എല്ലാ ഇന്ത്യക്കാരേയും ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും ജനസംഘം നേതാക്കൾ പറയുന്നുണ്ട്. രാഷ്ട്രാന്തരങ്ങളുള്ള അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നാണ് ആവശ്യമെങ്കിൽ അത്സാഗതം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഭൂപേൾ ഗുപ്തയെപ്പോലുള്ളവരുടെ രാഷ്ട്രം അടിമത്തവും അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നാണ്. പക്ഷെ ജനസംഘത്തിന്റെ യഥാർത്ഥയുദ്ദേശം ഹിന്ദുമത പുനരുദ്ധാരണമാണെന്നു അവരുടെ ചെയ്തികൾ നോക്കിയാൽ മനസ്സിലാകും. ഇവിടെയുത് ജനസംഘത്തെ എതിർക്കേണ്ടത്. അങ്ങിനെ എതിർക്കുമ്പോൾ മതപരമായ എല്ലാ പഴഞ്ചൻ സിദ്ധാന്തങ്ങളേയും എതിർക്കേണ്ടിവരുകയും ചെയ്യും. അതിനു ഭൂപേൾ ഗുപ്തയെപ്പോലുള്ള ഇടതു പക്ഷക്കാർ സന്നദ്ധരല്ലെന്നാണ് ഈ രാജ്യം നേരിടുന്ന ഭരണത്തിനൊരു കാരണം.

രാജ്യസഭയിൽ നടന്ന ചർച്ചകളുടെയെടുത്തതിൽ തന്നെ ഒരംശം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുപോലെ ഇന്ത്യ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഇന്ത്യയിൽ ജനിച്ചവരെല്ലാം ഇന്ത്യക്കാരാണെന്ന വാദത്തിനു പിന്തുണനൽകുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീമുകൾ പ്രത്യേക രാഷ്ട്രമാണെന്നു വാദത്തിനു അവർ പിന്തുണനൽകിയിരുന്നു. അങ്ങിനെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും മുസ്ലീം ലീഗും കൂടിയുന്നയിച്ച ദ്വിരാഷ്ട്രാധിപതിന്റെ അനന്തരഫലമായി രാജ്യം വിഭജിച്ചശേഷം ജനസംഘക്കാരെപ്പോലുള്ളവർ ഭാരതവൽക്കരണം വേണമെന്ന ആവശ്യപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലേ അതുതമിളങ്ങൂ.

പാക്കിസ്ഥാൻ വാദത്തെ യന്ത്രകൂലിച്ചവർ ഇന്നു ഇന്ത്യയിലിക്തായിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നാണ് പറയുന്നതെങ്കിലും അത് ആത്മവഞ്ചനയായിരിക്കും. പാക്കിസ്ഥാൻ വാദത്തിനു വേണ്ടി ജന്മംകൊണ്ട മുസ്ലീം ലീഗ് ഇന്നു കേരളത്തിലെ ഭരണകക്ഷികളിൽ ഒന്നാണ്. മുസ്ലീം ലീഗ് ഇന്നും പാക്കിസ്ഥാനെയനു കൂലിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം അതിനു വേണ്ടത്ര ധൈര്യം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ്. ആഗ്രഹമില്ലാത്തതിട്ടല്ല. മുസ്ലീം ലീഗിനെ താലോലിക്കുന്നവർക്കും മറ്റുമതക്കാരുടെ വർഗീയതയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നവർക്കും ഹിന്ദുവർഗീയതയെ ചെറുക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. സാധിക്കുമെന്നത് വ്യഗ്രമോഹമാണ്. കഴിഞ്ഞകാലത്ത് ഗാന്ധിയും ഇന്ത്യയിലെ ഇടതുപക്ഷക്കാരും ഈ തൊടുപലിയായിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട് ഭാരതവൽക്കരണത്തെ യല്ലാ എതിർക്കേണ്ടത്, ഹിന്ദുമതപുനരുദ്ധാരണത്തെയാണ്. എല്ലാത്തരം മതപരമായ പുനരുദ്ധാരണങ്ങളായും ചെറുക്കുന്നവർക്കുമാത്രമേ യഥാർത്ഥത്തിൽ മതേതരവാദികളാകാൻ പാറുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ അങ്ങിനെയല്ലാ ഇന്ത്യയിലെ ഗവർണ്മെന്റും രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളും പെരുമാറുന്നത്. ഏറ്റവും അടുത്തകാലത്തു നടന്ന ഉദാഹരണം റാബത്ത് സമ്മേളനത്തിന്റെ കാര്യമാണ്. തീർച്ചയായും അത് മതപരമായ ഒരു കാര്യം ചർച്ചചെയ്യാൻ കൂടിയ അന്തരാഷ്ട്രസമ്മേളനമായിരുന്നു. ഇന്ത്യ ഗവർണ്മെന്റിന് അതിൽ സംബന്ധിക്കാൻ ക്ഷണം പിടിച്ചുപറ്റാതെയോ വശ്യമാണെന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. അത് അ

ക്സാപള്ളി ഏതോ ഭരണൻ കത്തിച്ചതാണ്. ഈജിപ്തിന്റെ മേൽ ഇസ്രയേൽ നടത്തുന്ന ആക്രമണത്തേക്കാൾ പ്രധാനപ്പെട്ടതായി ഇന്ത്യ ഗവർണ്മെന്റ് കരുതുന്നതെന്നു തോന്നും.

ഇന്ത്യയിൽ പൊതുവെ കാണുന്ന ഈ ചിന്താഗതിക്കു എന്തോ തകരാറുണ്ട്. നൂറുകണക്കിന് ഈജിപ്ത് ക്യാർ ഇസ്രയേലിന്റെ ആക്രമണത്തിനു ഇരയാകുമ്പോൾ ഒരു ചമ്പനും ഈ രാജ്യത്തുണ്ടാകാനില്ലെങ്കിലും ഒരു പള്ളികത്തിച്ചപ്പോൾ നാട്ടിന്റെ മുസ്ലീമുകൾ സംഘടിച്ചു പ്രകടനം നടത്തുകയാണ്. മതപരമായ അന്തരാഷ്ട്രകുറ്റമല്ല ഇതു കാണിക്കുന്നത്. അഹമ്മദാബാദിൽ അടുത്തകാലത്ത് നടന്ന വർഗ്ഗീയ ലഹളക്കുണ്ടെന്ന കാരണം അത്ഭുതകൃത പള്ളികത്തിച്ചതിൽ പ്രതിഷേധിക്കുന്നതിനു നടത്തിയ വമ്പിച്ച പ്രകടനത്തിൽ വിളിച്ച മുദ്രവാക്യങ്ങളാണെന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്.

എത്രയനുഭവമുണ്ടായാലും ശരീ നമുക്കെ 'മതേതരവാദി'കൾക്കു ഈ പഴയ ചിന്താഗതിയിൽ നിന്നു വിട്ടുപോരാൻ കഴിയുന്നില്ല. 'ഭാരതവൽക്കരണം' വേണമെന്ന ജനസംഘത്തെപ്പോലുള്ളവർ പറയാനിടകൊടുക്കും മുന്പേ ഇവർ യഥാർത്ഥ ഭാരതവൽക്കരണത്തിനുവേണ്ടി വാദിച്ചെങ്കിൽ എന്നു ആരും ആശിച്ചുപോകും. എന്നാൽ മതനൂനപക്ഷങ്ങളുടെ വർഗ്ഗീയവികാരത്തെ മുതലെടുക്കുന്നതിനാണ് ഇന്ത്യയിൽ കോൺഗ്രസ്സും ഇടതുവലതു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരും മറ്റു ഇടതു പക്ഷകക്ഷിക്കാരും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ആളുകളെ മതങ്ങളുടെ പിടിയിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കാതെ നിർത്തുന്നതിനാണോ ഇവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

ഇതിന്റെ ഫലം ഹിന്ദുക്കൾ മാത്രം മതപരമായ പിന്തിരിപ്പൻ ചിന്താഗതികളിൽ നിന്നു കൂടുതൽ കൂടുതൽ വിമുക്തരാകുമ്പോൾ മുസ്ലീമുകൾ മതത്തിന്റെ വലിപ്പമായ ആചാരങ്ങളിലും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും കടുപ്പം പിന്നോക്ക നിലയിലാവുകയാണ്. ഇന്നു അതു സംഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നു യഥാർത്ഥ മതേതര വാദികളായ ഹമീദ് ദൽവായിയെപ്പോലുള്ളവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. 'ഭാരതവൽക്കരണം' (ശേഷം 15-ാം പേജിൽ)

അച്ചതമേനോൻ മന്ത്രിസഭയെ രക്ഷിച്ച് വൻകിടപത്രങ്ങൾ മൽസരിച്ച് മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. 'അച്ചതമേനോൻ മന്ത്രിസഭ' എന്ന തലക്കെട്ടിൽ മാർച്ച് 13നു-ലെ വെള്ളിയാഴ്ച 'മലയാള മനോരമ' എഴുതിയ മുഖപ്രസംഗത്തിൽ പറയുന്നത് എന്തു ചെയ്തും മന്ത്രിസഭയെ നിലനിർത്തണമെന്നാണ്. മലയാള മനോരമ പറയുന്നു, അച്ചതമേനോന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ശുപാർശയായ മന്ത്രിസഭ നാലുമാസത്തെ അതിന്റെ ഭരണകൊണ്ട് ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ചു. ഇതേ ഭരണരീതിയും നയപരിപാടികളുമാണ് ഈ മന്ത്രിസഭ തുടരുന്നതെങ്കിൽ ഇതിനെ തകർക്കാനുള്ള ഏതു ശ്രമവും ജനങ്ങളുടെ അപ്രീതിയും രോഷത്തിനും പാത്രമാകുമെന്നു കാണാത്തവർ കേരളത്തിലുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

മേനോൻ മന്ത്രിസഭ എന്തു നേട്ടമാണുണ്ടാക്കിയതെന്നു മുഖപ്രസംഗത്തിൽ ഒരിക്കത്തും തന്നെ പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. പട്ടയവിതരണമാണ് നേട്ടമെങ്കിൽ, അത് ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുമെന്നുതോന്നുന്നില്ല, പിന്നെ മലയാള മനോരമയുടെ നോട്ടത്തിൽ മന്ത്രിസഭയുടെ നേട്ടങ്ങൾ എന്താണ്? "സ്വന്തം കൂട്ടുകാരായിരുന്നവർ മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെന്ന ബീഭത്സരൂപവും ധരിച്ച് നീന്തരുശല്യങ്ങളും അക്രമങ്ങളും അഴിച്ചുവിട്ട സന്ദർഭത്തിലാണ് സമചിത്തതയും രാജ്യക്ഷേമ താല്പര്യവും കൈവെടിയാതെ ഒരു വിഷമഘട്ടത്തെ അദ്ദേഹവും സഹ മന്ത്രിമാരും വിജയപൂർവ്വം തരണംചെയ്തത്".

മേനോൻ മന്ത്രിസഭ വിജയപൂർവ്വം വിഷമഘട്ടം തരണം ചെയ്തപ്പോലും? പാവപ്പെട്ടവരെ ഭീകരമായി മർദ്ദിച്ചു. എല്ലാത്തരം നിയമങ്ങളും കീഴ്വഴക്കങ്ങളും ലംഘിച്ചു കൊണ്ട് ആളുകളെ ഇഷ്ടം പോലെ ചൂട്ടുകൊന്നും നടത്തിയ പോലീസ് വാഴ്ചക്കാണ് 'മനോരമ' ഈ സമ്മതിപത്രം കൊടുക്കുന്നത്. ഒരു പക്ഷെ കുട്ടനാടൻ മുതലാളിമാരുടേയും മനോരമക്കാരുടേയും ചൊല്ലടിക്കു മേനോൻ ഭരണത്തിന്റെ പോലീസ് നീൽക്കുന്നതു കൊണ്ടുവാം ഈ സമ്മതിപത്രം കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്.

ഇവിടെ പോലീസ് അക്രമം നടമാടുന്നു എന്നു മാർക്സിസ്റ്റ് പ്രവർത്തകർ പറയുന്നത് അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോ

ളം ശരിയാണെന്നും മുഖപ്രസംഗത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ മാർക്സിസ്റ്റ് കാർ മർദ്ദിക്കുന്നത് മനോരമയുടെ നോട്ടത്തിൽ നിയമവാഴ്ചയാണെന്നു മാത്രം. ഈ നാട്ടിലെ ഏറ്റവും വലിയ രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയായ മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പ്രവർത്തകരെ മർദ്ദിക്കുന്നതാണോ ജനാധിപത്യം? തങ്ങളുടെ പിന്തുണയോടുകൂടി മാത്രം ജയിക്കാൻ സാധിച്ച കക്ഷികൾ ചേർന്നുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള കുമ്മനം മന്ത്രിസഭ നടത്തുന്ന മർദ്ദനത്തെ മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടി എതിർത്താൽ അത് ജനാധിപത്യ വിരുദ്ധ നടപടിയുമായി. വിചിത്രമായ നീതി ബോധം തന്നെ!

'ഇതുവരെയുള്ള ഭരണ നടപടികൾ ആസ്പദമാക്കി ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഏറ്റവും നല്ല ഭരണങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്' അച്ചതമേനോൻ മന്ത്രിസഭയെന്നു മനോരമ പുകഴ്ത്തുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ പിന്നെ അച്ചതമേനോൻ മന്ത്രിസഭയെ തകർക്കുന്നവർക്കു ജനങ്ങൾ വോട്ടു നൽകുകയില്ലല്ലോ. 'മനോരമ'ക്കു അക്കാര്യത്തിൽ വേവലാതിയൊന്നും ഉണ്ടാകേണ്ടയാവശ്യമില്ല. ജനങ്ങൾ ഈ മന്ത്രിസഭയെത്തന്നെ വീണ്ടും അധികാരത്തിൽ കൊണ്ട് വരുകയും മാർക്സിസ്റ്റ് കാരെ തോല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് മനോരമക്കു സന്തോഷകരമായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ?

സംഘടനാ കോൺഗ്രസ്സുകാർ മേനോൻ മന്ത്രിസഭക്കെതിരായി വോട്ടുചെയ്തിരിക്കിലോ എന്നാണ് 'മനോരമ'യുടെ ഭയം. കേരളത്തിൽ മാർക്സിസ്റ്റ് കാർ ചേർന്നുള്ള മറ്റൊരു മന്ത്രിസഭയോ പ്രസിഡൻറു ഭരണമോ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്നത് എന്തു പാർട്ടിയാണെങ്കിലും ജനങ്ങൾ അതിനെ അപ്രീതിയോടുകൂടിയേ വീക്ഷിക്കുവെന്നാണ് മനോരമയുടെ അഭിപ്രായം. ജനങ്ങളുടെ അപ്രീതി സമ്പാദിക്കാൻ ആർക്കെങ്കിലും താല്പര്യമുണ്ടാകുമോ മനോരമ? മനോരമയുടെ അപ്രീതിയുണ്ടാവുമെന്നു തീർച്ചയാണ് പക്ഷെ ജനങ്ങളെ വലിച്ചഴിയ്ക്കുകയാണാവേണ്ട. കോൺഗ്രസ്സുകാരുടെ വോട്ടോണം തങ്ങൾക്കു വേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ് അധികാരമേറ്റെടുത്ത അച്ചതമേനോൻ മന്ത്രിസഭയെ എന്തു ത്യാഗം സഹിച്ചും പിന്തുണ നൽകണമെന്നു തീരുമാനിക്കാൻ കേരളത്തിലെ കെ. പി. സി. സി. അഡ്വോക്കേറ്റ് കമ്മറ്റി

ക്കാരല്ലാതെ മറ്റൊരു രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിയുമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

മേനോന്റെ മന്ത്രിസഭ ഇന്ത്യയിലെ തന്നെ ഏറ്റവും നല്ല മന്ത്രിസഭയാണെന്നു 'മനോരമ', പറയുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ നാട്ടിലെ പാവപ്പെട്ടവർക്കു എതിരാണ് അതെന്നു വ്യക്തമാണ്. കേരളം കോൺഗ്രസ്സും മുസ്ലീംലീഗും നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഭരണം 'മനോരമ'യുടെ താല്പര്യത്തിന് അനുസൃതമായിരിക്കുകയല്ലേയുള്ളൂ. ഇന്നത്തെ ജനാധിപത്യരീതിയിൽ കേരളത്തിൽ നടന്ന ഏറ്റവും നല്ല ഭരണം 'ശങ്കർ' ഭരണമായിരുന്നുവെന്നു സമ്മതിക്കണം. 'മനോരമ' ആക്രമിക്കും എന്നും കൊലപാതകികൾ എന്നും പറയുന്ന മാർക്സിസ്റ്റുകാരുടെ നേതാക്കളായ ഇ. എം. എസ്., എ. കെ. ജി. എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഉണ്ടായിരുന്ന സന്ദർഭമാണത്. എന്നിട്ടും നാലാക്കോല്ലത്തോളം ഒറ്റ വെടിവെച്ചു ഒന്നും ഉണ്ടാക്കാതെ ശങ്കർ മന്ത്രിസഭയ്ക്കു ഭീഷണി കഴിഞ്ഞു. അതിനും പുറമെ കേരളത്തിൽ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യരുടെ ഭരണത്തിനുശേഷം എന്തെങ്കിലും വ്യവ

നന്നായി, ഒന്നാമതും, ഇഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നിങ്ങനെയുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ മാത്രം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന കത്തുകൾ കഴിവതും ഒഴിവാക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. വാരികയിൽ വരുന്ന ലേഖനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഗൗരവപൂർവ്വം നിരൂപണം നടത്തി അഭിപ്രായങ്ങൾ എഴുതി അറിയിക്കണമെന്നാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. വായനക്കാരുടേയും പൊതു ജനങ്ങളുടേയും ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കണമെന്നുഗ്രഹിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും എഴുത്തുകൾ അയക്കാവുന്നതാണ്. പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ പാടില്ലാത്ത കത്തുകളാണെങ്കിൽ ആ വിവരം പ്രത്യേകം എഴുതിയിരിക്കണം. എല്ലാ കത്തുകളിലും പൂർണ്ണമായ മേൽവിലാസം എഴുതുക. —ചന്ദ്രാധിപർ.

സായവൽക്കരണം നടന്നതും ശങ്കർ മന്ത്രി സഭയുടെ ഭരണകാലത്താണ്. ഇന്നത്തെ പോലെ ആനയും അമ്പാരിയുമൊന്നുമില്ലാതെയും ജന്മിമാരുടേയും ഭക്ഷണത്തെയും വാങ്ങാതെയും പൂമാലകൾ ഒന്നും വാങ്ങാതെയും ശങ്കർ മന്ത്രിസഭയുടെ കാലത്ത് അമ്പതിനായിരം കുടുംബങ്ങൾക്ക് ഭൂമി വിതരണം നടത്തി. അന്നു പാവപ്പെട്ടവരെ മർദ്ദിക്കാൻ പോലീസിനെ അയച്ചിരുന്നില്ല. ആരെയും കള്ളക്കേസിൽ കുടുക്കിയിരുന്നില്ല. ആകപ്പാടെ ചുരുളിയിൽ പലതി പ്രദേശത്ത് നിന്നു ആളെ ഒഴിക്കേണ്ടി വന്ന സന്ദർഭത്തിൽ മാത്രം ലാത്തിച്ചാർജ്ജ് നടത്തേണ്ടിവന്നു. ശങ്കർ മന്ത്രിസഭയുടെ കാലത്ത് വിദ്യാലയങ്ങളിൽ മീസില്ലാതാകുകയും പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിൽ ഉച്ചഭക്ഷണം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആദ്യമായി വാർജ്ജ് കാലപെൻഷനും രോഗികൾക്കു സഹായധനവും കൊടുക്കാൻ ആരംഭിച്ചതും ശങ്കർ മന്ത്രിസഭയാണ്. കാമ്പില്ലാത്തതെന്നു തെളിയിക്കപ്പെട്ട അഴിമതിയാരോപണങ്ങളല്ലാതെ മന്ത്രിമാർക്കെതിരായി ആരോപണമൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കേരളത്തിൽ നടന്നതിൽ ഏറ്റവും നല്ല ഭരണം ശങ്കർ മന്ത്രിസഭയുടേതാണെന്നും നിഷ്പക്ഷമായി കറുത്തുനോക്കി മന്ത്രിസഭയ്ക്കുവേണ്ടി 'മനോരമ' അച്ചുതമനോരമ മന്ത്രിസഭയ്ക്കു ഇങ്ങനെ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൊടുത്തതിന്റെ കാരണം 'മനോരമ'യുടേയും പിന്തിരിപ്പന്മാരുടേയും താല്പര്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കണം.

യഥാർത്ഥത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സിൽ ശക്തിയായ ഗുപ്ത വഴക്കുണ്ടായിരുന്നപ്പോഴും ശങ്കർ മന്ത്രിസഭയ്ക്കു ഈ നേട്ടമുണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ, ഐക്യമുന്നണിയിലെ കക്ഷികൾ തമ്മിൽ പാസ്റ്ററും എതിർക്കുമ്പോഴും പൊതുവായ താല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നേട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കാൻ ഇ. എം. എസ്സ്. മന്ത്രിസഭയ്ക്കു കഴിയേണ്ടതായിരുന്നു. ഇ. എം. എസ്സ്. ഗവർണ്മേണ്ടിനെ ആരീതിയിൽ വിമർശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കാമായിരുന്നു.

ഇതിലൊക്കെ വിചിത്രമായിട്ടുള്ളതു് അച്ചുതമനോരമ മന്ത്രിസഭ എത്ര നല്ല കാര്യം ചെയ്താലും കോൺഗ്രസ്സുകാർ കോൺഗ്രസ്സിനതന്നെ വോട്ടു ചെയ്യുമെന്നു 'മനോരമ'യുടെ വാദമാണ്. അപ്പോൾ ഭരണത്തിന്റെ നന്മതിനെയും ആളുകളുടെ വോട്ടുതമ്മിൽ ബന്ധമില്ലെന്നാണോ മ

നോരമ പറയുന്നത്? ജനാധിപത്യത്തിൽ വലിയ വിശ്വാസമൊന്നും 'മനോരമ'യ്ക്കു ഇല്ലെന്നു തോന്നുന്നു. സത്യത്തിൽ സർഭരണത്തിന്റെ പേരിലും പ്രസിഡന്റ് ഭരണം വരുത്താതിരിക്കുന്നതിന്റെ പേരിലും 'മനോരമ' മന്ത്രിസഭയെ താങ്ങിനിർത്തണമെന്നു 'മനോരമ', പറയുന്നതിന്റെ പിന്നിൽ മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ സഹായത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയവും സ്വന്തം താല്പര്യം സംരക്ഷിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയുമാണ്. അതുകൊണ്ടുള്ള വൈരുദ്ധ്യം മുഖപ്രസംഗത്തിൽ ഉടനീളം കാണാൻ കഴിയും.

“ബംഗാളിലേയും കേരളത്തിലേയും ഭരണ ചരിത്രം കൊണ്ടു് ജനങ്ങളുടെ വെറുപ്പും വിരോധവും മാത്രം സമ്പാദ്യമായുള്ള മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടി”യെന്നാണ് 'മനോരമ' പറയുന്നത്. അങ്ങിനെയൊക്കെങ്കിൽ മാർക്സിസ്റ്റ്കാർക്കു് ഇന്നുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ തന്നെ കുറക്കാൻ ഒരു ഇടക്കാല തെരഞ്ഞെടുപ്പു് നടത്തണമെന്നല്ലേ ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതു്? അങ്ങിനെ 'മനോരമ' ആവശ്യപ്പെടുകയില്ല. കാരണം ഇടക്കാല തെരഞ്ഞെടുപ്പു് നടന്നാൽ അതിന്റെ ഫലം 'മനോരമ'യ്ക്കു അനുകൂലമായിരിക്കുകയില്ല.

ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ്സ് പത്രാധിപർ നന്ദൻ കാശ്നാഥർച്ചു് 13-ാം-നു ഏഴതിയ ലേഖനത്തിൽനിന്നു ഇതു് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. 'മനോരമ' ആരോപിക്കുന്ന ദുർഭരണത്തിന്റെ ഫലമായി മാർക്സിസ്റ്റ്കാരുടെ സഹായം ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാനുള്ള സന്ദനസ്സെങ്കിലും നന്ദൻകാശ്നാഥർച്ചു് ചൂണ്ടിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു 'ജ്യോതിബാബുവിന്റെ പാർട്ടിക്കു പടിഞ്ഞാറെ ബംഗാളിൽ നഗരങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും വിസ്മയമായ ഒരടിസ്ഥാനമുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, ഒരു വർഷം മുമ്പു് രണ്ടാം ഐക്യമുന്നണി മന്ത്രിസഭയുണ്ടാക്കിയ ശേഷം മാർക്സിസ്റ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ അടിസ്ഥാനം കൂടുതൽ വിസ്മയവും ബലവത്തും ആകുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്.

തൊഴിലാളികൾക്കിടയിലും ബംഗാളിൽ മാർക്സിസ്റ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടെ സഹായം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നാണ് നന്ദൻ കാശ്നാഥർ പറയുന്നത്. “ഐക്യമുന്നണിയിലെ മറ്റു കക്ഷികളുടെ പ്രത്യേകിച്ചും ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ എതിർപ്പുകളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും നഗരങ്ങളിൽ സംഘടിത ജനവിഭാഗങ്ങ

ളിടുകിടയിൽ മാർക്സിസ്റ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഗണ്യമായി സഹായം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്”. മാത്രമല്ല “ക്ഷീണതയുള്ള കാലത്തും ഗ്രാമപ്രദേശത്തും കോൺഗ്രസിനുണ്ടായിരുന്ന സഹായത്തെ അപേക്ഷിച്ചു് മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കും ഐക്യമുന്നണി മന്ത്രിസഭയ്ക്കു വന്നശേഷം പിടിച്ചുപറ്റിയിട്ടുണ്ട്”.

അപ്പോൾ 'ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ്സ്' 'മനോരമ'യെപ്പോലുള്ള പത്രങ്ങളും ഇത്രകാലം പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നതൊന്നും കേൾക്കാതെ ബംഗാളിലെ ജനങ്ങൾ മാർക്സിസ്റ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ പിന്തുണക്കുകയാണെന്നാണുവരുന്നത്. എന്നിട്ടും ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പേരിൽതന്നെ ആണയിടുന്ന നമ്മുടെ പത്രങ്ങൾ മുഖപ്രസംഗം എഴുതുന്നത് നേർക്കു്. ബംഗാളിൽ നിന്നു വ്യവസായങ്ങൾ ഒഴിച്ചുപോകുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇത്തവണ 'മാതൃഭൂമി'യാണ് വേദിക്കുന്നത്. “ബർകളാസ്ഥാപനങ്ങളിൽ പണിയെടുക്കുന്ന നാല്പതുശതമാനത്തോളം ബംഗാളികൾതന്നെയാണ് സ്വന്തം സംസ്ഥാനം വിട്ട് ഓടാൻ ഉദ്യമത്തരായി നിൽക്കുന്നതെന്നു ഓർക്കുമ്പോൾ, ഈ 'പ്രയാണം' ബർകളുടെ 'കരുത'മല്ലെന്നു വ്യക്തമാകും. ഒരു വ്യവസായ സ്ഥാപനത്തിന്റെ നട്ടെല്ലായ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവരും അഞ്ചുപത്തുകൊല്ലത്തെ പഴക്കമുള്ളവരുമായ 'മാനേജ്മെന്റ്' മുമ്മതലക്കാരാണ് വിട്ടൊഴിയുന്നത്-പ്രാണഭയംകൊണ്ടു്”.

ബംഗാളികൾക്കു നാടുവിടേണ്ടിവരുന്ന സ്ഥിതി ജ്യോതിബാബു വരുത്തിവെച്ചിട്ടും ബംഗാളികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാർട്ടിക്കു കൂടുതൽ-കൂടുതൽ പിന്തുണയാണ് നൽകുന്നത്? എന്തു ചെയ്യാം? വ്യവസായത്തിന്റെ 'നട്ടെല്ലു്', എന്ന് 'മാതൃഭൂമി' പറയുന്ന 'മാനേജ്മെന്റ്', വിഭാഗക്കാർക്കു് ജ്യോതിബാബുവിനോടു് അത്ര ഇഷ്ടമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ജ്യോതിബാബുവിന്റെ നോട്ടത്തിൽ വ്യവസായത്തിന്റെ നട്ടെല്ലു് ഒരുപക്ഷേ തൊഴിലാളികളായിരിക്കാം. ജ്യോതിബാബു ബംഗാളിൽ നിന്നു ബർകളെ ഓടിക്കുന്നവെന്നു പരാതിപ്പെടുന്നവയെ സരത്തിൽതന്നെ 'മാതൃഭൂമി'ക്കാരെപ്പോലുള്ളവർക്കു ചിലപ്പോൾ സോഷ്യലിസം പുറത്തു ചാടും. അന്നു ഇ. എം. എസ്സ്. ബർകളെ വിളിച്ചുവരുത്തുവെന്നൊക്കും അവരുടെ പരാതി.

—o—

ഇന്ത്യയെ രക്ഷിക്കാൻ സൈനികഭരണം ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നു ജനറൽ കരിയപ്പ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രപതി ഭരണഘടന സസ്പെൻഡ് ചെയ്ത് ഭരണം സൈന്യത്തെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നാണ് കരിയപ്പ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശം വേണെന്നു വെച്ചു വിദ്യാഭ്യാസവന്നർക്കു മാത്രം വോട്ടവകാശം നൽകണമെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. മാത്രമല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളെ രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തു നിന്നു പാടെ ഒഴിച്ചുനിർത്തണമെന്നും ജനറലിനു അഭിപ്രായമുണ്ട്.

മുൻ സർവ്വ സൈന്യാധിപന്റെ ഈയഭിപ്രായം അനാശാസ്യവും നിർമ്മുഖവുമായ പരവുമായെന്നാണ് അഭ്യന്തര മന്ത്രി വൈ. ബി. ചവാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. രാജ്യത്തിലെ അച്ചടക്കമില്ലായ്മയും ബംഗാളിലും മറ്റും നിയമസമയാന നില തകരാറിലായതും കാരണമാണ് ജനറൽ കരിയപ്പ ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായം പറയാൻ ഇടയായതെന്നാണ് സ്വതന്ത്ര പാർട്ടി നേതാവ് എൻ. ജി. രങ്കയുടെ ആശ്വാസം. ഏതായാലും രജ സൈനിക ഭരണത്തോടു യോജിക്കുന്നില്ലെന്നും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ജനറൽ കരിയപ്പ ഉള്ളിലിരുപ്പ് തുറന്നു പറഞ്ഞത് നന്നായി. കരിയപ്പയെപ്പോലെ ചിന്തിക്കുന്നവർ ഇനിയുമുണ്ടെന്നു തീർച്ചയാണ്. പട്ടാളത്തിനകത്തും കൈത്തരിപ്പുള്ളവർ കാണാതിരിക്കയില്ല. ജനാധിപത്യം, പ്രക്ഷോഭം, പ്രകടനം എന്നൊക്കെ കേട്ടാൽ രുചിക്കുന്നവരായിരിക്കയില്ല, നമ്മുടെ പട്ടാളമേധാവികൾ. അവർക്കു അതിനോടൊക്കെ പൂർണ്ണമായിരിക്കും. അത്തരത്തിലാണ് നമ്മുടെ പട്ടാളത്തിലെ ഉയർന്ന സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുന്നത്. പട്ടാള മേധാവികൾക്കു നൽകുന്ന പരിശീലനവും നാട്ടുകാരെ പൂർണ്ണമായി പഠിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

ബ്രട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ കാവൽ ഭടന്മാരായിരുന്നല്ലോ നമ്മുടെ പട്ടാളമേധാവികളിൽ മിക്കവരും. സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി വെള്ളയജ്ഞാനന്മാരുടെ കല്പനയനുസരിച്ച് നാട്ടുകാരെ ചൂട്ടുകൊന്നു പറയുകയും നമ്മുടെ പട്ടാളത്തിനു വേണ്ടു വോളമുണ്ട്. ആ കൃത്യം പട്ടാളമേധാവികൾ ഒരു മാതിരി ഭംഗിയായിത്തന്നെ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടു

ണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കണം. ജനറൽ കരിയപ്പയും അതിൽ അർഹമായ പങ്ക് നൽകേണ്ടതാണ്. പക്ഷെ അന്നൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനു രാജ്യസ്നേഹം ഇന്നത്തെപ്പോലെയുണ്ടായിട്ടില്ല. യഥാർത്ഥ പട്ടാളക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ മേലാളന്മാരുടെ കല്പന കൃത്യമായി നിർവ്വഹിച്ച് ഉദ്യോഗക്കയറ്റം കാത്തിരിക്കമാത്രമാണ് കരിയപ്പ അന്നൊക്കെ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അന്നു സമയത്ത് കവിഞ്ഞൊരു ഗുണവും പട്ടാളക്കാരനു വേണ്ടെന്നു കരുതുന്ന നമ്മുടെ ഭരണാധികാരികൾ കരിയപ്പയെ ഭാരതത്തിന്റെ ആഭ്യന്തര സർവ്വസൈന്യാധിപനാക്കിയല്ലോ.

ഇപ്പോൾ കരിയപ്പ രാജ്യത്തെ രക്ഷിച്ചേയടുക്കുവെന്ന വാശിയുമായി ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ നാടിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പദ്ധതിയാണ്. സൈനികഭരണം. പട്ടാളം 'വിപ്ലവം' നടത്തിയധികാരമേൽക്കണമെന്നൊന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നില്ല. രാഷ്ട്രപതി സൈനികഭരണം ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഒരുപക്ഷേ, പട്ടാളവിപ്ലവം നടത്താൻ കഴിവുള്ള പട്ടാള മേധാവികൾ ഇന്ത്യയിലില്ലെന്നു കരിയപ്പക്കു നന്നായി അറിയാമായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടായിരിക്കും അദ്ദേഹം ഭരണം ഏടുത്ത് സൈനിക മേധാവികളെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. നമ്മുടെ പട്ടാളം രാജ്യരക്ഷക്കു കൊള്ളില്ലെന്നു തീരുമാനിച്ചു വല്ല രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകരേയും സൈനിക മേധാവിയാക്കി നിയമിക്കാൻ ജനറൽ കരിയപ്പ സമ്മതിക്കുമോ? ചൈനയുമായി നടന്ന അതിർത്തി സംഘട്ടനത്തിൽ ഇന്ത്യക്കു തോൽവിയാണ്ല്ലോ പറിയതു്. ആ തോൽവിക്ക് കാരണം പട്ടാളമേധാവികളുടെ കഴിവില്ലായ്മയാണെന്നു രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾക്കു തോന്നിയെന്നുവെള്ള. അങ്ങിനെ തോന്നിയാൽ കാരപ്പെടുത്തി കൂടല്ലോ. രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ പട്ടാളത്തെ കമാണ്ടു ചെയ്യാൻ ഒരു രാഷ്ട്രീയക്കാരനെ ചുമതല ഏൽപ്പിച്ചാൽ കരിയപ്പക്കു എന്തുതോന്നും?

കരിയപ്പ പറയും സൈനികരെ നയിക്കുകയെന്നു പറയുന്നതു് രാഷ്ട്രീയം പോലുള്ള കാര്യമല്ലെന്നു. അതിനു പ്രത്യേക പരിശീലനവും പരിജ്ഞാനവും വേണമെന്നു. രാ

ഷ്ട്രീയക്കാരക്കു യുദ്ധത്തെപ്പറ്റി എന്തിനായാമെന്നു? അങ്ങിനെ ഏതു ഏതു ആക്ഷേപങ്ങൾ കരിയപ്പയും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലുള്ളവരും ഒരു ശാസത്തിൽ തന്നെ പറയും. അതേപോലെതന്നെ രാജ്യഭരണമെന്നു പറയുന്നത് രാഷ്ട്രീയ കാര്യമാണെന്നും അത് രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തുള്ളവർക്കെങ്കിലും ചെയ്യാവുന്നതുമാണെന്നും പറഞ്ഞാൽ കരിയപ്പക്കു മനസ്സിലാക്കാനാകുമോ? ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ വെള്ളമേധാവിത്വത്തെ വിശ്വസ്തതയോടെ പൂജിച്ചു ശീലിച്ചയാളാണെങ്കിലും കഴിഞ്ഞ പത്തുപത്തു കൊല്ലം സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യയിൽ ജീവിച്ചയാളാണല്ലോ കരിയപ്പ. അതുകൊണ്ടു് കരിയപ്പക്കു കരയൊക്കെ ജനാധിപത്യ ചിന്തയുണ്ടായിക്കാണണം.

അധികാരക്കൊതി മാത്രം പോര

രാഷ്ട്രീയം കൈകാര്യം ചെയ്യണമെങ്കിൽ അധികാരക്കൊതിയുണ്ടായതുകൊണ്ടു മാത്രമായില്ല. അതിനു വേണം അറിവും പരിചയവും വീക്ഷണവുമൊക്കെ. എല്ലാറ്റിനുമുപരി രാജ്യസ്നേഹമുണ്ടായിരിക്കണം. രാഷ്ട്രത്തു മറിഞ്ഞിരിക്കണം. കരിയപ്പയെപ്പോലുള്ള മേധാവികൾക്കു ഉദ്യോഗക്കയറ്റത്തിൽ കവിഞ്ഞ രാജ്യസ്നേഹമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരെ പരിശീലിപ്പിച്ചതും അവർ പരിശീലിച്ചതും നാട്ടുകാരെ പൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനാണ്. സാധാരണ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു എത്രയകലുന്നോ അത്രയും യോഗ്യത കൂടുന്നതായാണ് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. പട്ടാളത്തിൽ തന്നെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും സാധാരണ സൈനികരും തമ്മിലുള്ള അന്തരം വേർതിരിച്ചു. നിലനിർത്തിയിരുന്നു. എല്ലാ രംഗത്തും വെള്ളക്കാരെ നേതാക്കളാക്കി പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്. പട്ടാളയുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പോലെ ഇത്രയേറെ വെള്ളയജ്ഞാനന്മാരെ നേതാക്കളാക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ മറ്റൊരു തുരയിലും കാണുകയില്ല. കട്ടികളെയും പട്ടികളെയും വളർത്തുന്നതിൽവെറു ഈയനുക്കുന്നു കാണാമായിരുന്നു. 'മമ്മി, ഡാഡി' എന്നിങ്ങനെ കുട്ടികളെ നിർബ്ബന്ധിച്ച് വിളിച്ചിരിക്കാനും

വെള്ളയെ ജമാനന്ദരയെ നുകരിച്ചു. ഭാര്യയെ നൃത്തം ചവിട്ടിക്കാനും പട്ടാളമേധാവികൾ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരുന്നു.

ഇന്നും പട്ടാളമേധാവികളുടെ രീതിക്കു പരയത്തക്ക മറ്റൊരൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല. ബ്രിട്ടണിലെ 'സാൻജോസ', ഹെർ സ്ഥാനത്തു പുനയിലെ ഡിഫൻസ് അക്കാഡമിയുണ്ടായതും 'സ്റ്റാൻ' അറ്റ് 'ഇംസി' നു പകരം 'ആറാം സെ' ആയതുമല്ലാതെ വ്യത്യാസമൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല. കഴുത്തു കുരുകെ 'ടെ' കെട്ടുന്നതിനും സ്ത്രീകൾ കയ്യിൽ പിടിക്കുന്നതിനും മറ്റും പഴയതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വില പട്ടാളയുദ്ധഭോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഭക്ഷണശാലകളിൽ ഇന്നും കല്പിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ജനങ്ങളുമായി ബന്ധമില്ലാത്തതാണ് ഇന്നും നൽകപ്പെടുന്ന പരിശീലനം. ഒരു കായുത്തിൽ മാത്രം ചെറിയ വ്യത്യാസമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വെള്ളക്കാരോട് കാണിച്ചിരുന്ന യുദ്ധ ഭക്തിയാദരങ്ങൾ നാട്ടുകാരായ ഭരണാധികാരികളോട് പട്ടാളമേധാവികൾക്കില്ല. ഖാദിക്കുപ്പായവും ഗാസിത്തൊപ്പിയും ധരിച്ചു വന്ന 'ഗാർഡ് ഓഫ് ഓണർ' പരിശോധിച്ചു പോകുന്ന മന്ത്രി സ്ഥലം വീട്ടെന്ന് ഉറപ്പായാൽ പിന്നെ 'ബ്ലൂഡി സിവിലിയൻസ്' എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പീഠപീഠിക്കുന്ന പട്ടാള മേധാവികൾ ധാരാളമുണ്ട്. പണ്ടു തങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരായ വെള്ളക്കാരെ 'ബ്ലൂഡി ഇന്ത്യൻസ്', പറയുന്നത് കേട്ട് 'യെസ് സേർ' പറഞ്ഞു ശീലിച്ച പട്ടാള മേധാവികൾ ഇന്നു 'ബ്ലൂഡി സിവിലിയൻസ്' പറയുന്നു. അതിൽപ്പോലും അനുകരിക്കുന്നവരാണ് വർ.

പട്ടാളം വന്നാൽ പട്ടാളത്തിലെ ചീട്ടയും മറ്റും എല്ലായിടത്തുമുണ്ടാകുമെന്നു കരുതുന്നവരുണ്ട്. പട്ടാളത്തിലെ ചീട്ടയുടെ കാര്യം തന്നെ പരിശോധിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്നു രാജ്യത്ത് കാണുന്ന എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും ആയിരമിരട്ടി ശക്തിയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള പട്ടാളത്തിലാണെന്നു പലർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. മകനു ഉദ്യോഗം ലഭിക്കാൻ തുവർശിച്ചെന്നുവന്നു, അമ്മയേയും കൊണ്ട് കാശിക്കുപോകാൻ കാര്യം ചോദിക്കുന്നതോ രാഷ്ട്രീയക്കാരനെ സംബന്ധിച്ചു വലിയ അടിമതിയാണ്. എന്നാൽ പട്ടാളത്തിൽ ഇതു അടിമതിയല്ല, അലിഖിത നിയമം തന്നെയാണ്. പട്ടാളമേധാവികളുടെ മകനാണെങ്കിൽ പട്ടാളത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനായാലും ഡിഫൻസ് അ

ക്കാഡമിയിലും മറ്റും എളുപ്പം പ്രവേശനം കിട്ടിക്കൊള്ളും. താഴ്ന്ന പട്ടാളക്കാരനെക്കൊണ്ട് വീട്ടവേല ചെയ്യിക്കുന്നതും ഭാര്യയുടെ കപ്പായമലക്കിക്കുന്നതും പട്ടാളമേധാവികൾ അവകാശമായിത്തന്നെയാണ് കരുതുന്നത്.

അടിമതിയുടെയും സ്വജനപക്ഷപാതയ്ക്കു നേരെയും കഥയാണെങ്കിൽ വിസ്തരിക്കേണ്ടതില്ല. വിലകുറഞ്ഞു ലഭിക്കുന്ന സിഗററും മദ്യങ്ങളും കടത്തികൊണ്ട് വന്നു വിലകൂട്ടി വിറ്റു കരളുണ്ടാക്കുന്നതു മുതൽ രാജ്യം തന്നെ കച്ചവടം ചെയ്യുന്നത് വരെ നീണ്ടു കിടക്കുന്നതാണ് ആ കഥ. കൂട്ടമായി സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുകയും വിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രംഗങ്ങളിൽ കൊള്ളലാഭമുണ്ടാക്കുന്ന കച്ചവടക്കാരന്മാർ നീക്കം കമ്മീഷൻ മേടിക്കുന്നതും പട്ടാളയുദ്ധഭോഗസ്ഥന്മാരുടെ പതിവാണ്. സാധാരണ ഗവർണ്മെന്റ് സർവ്വീസിലെപ്പോലെ കണക്കും കാര്യവുമൊന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് സൈനികചീട്ടയുടെ പേരിൽ കൈക്കൂലിയും കോഴയും പററാനും സാധിക്കും. ബട്ടൺ തൊട്ട് വിമാനം വരെ സാധനം വാങ്ങുന്നതിൽ നടക്കുന്ന തട്ടിപ്പുകൾ രാഷ്ട്രീയത്തിലെ കൊലകൊമ്പന്മാർക്കു വിചാരിക്കാൻ കൂടി വയ്യാത്ത വസ്തുതകളാണിത്. ഉദ്യോഗക്കയറ്റത്തിനു വേണ്ടി നടത്തുന്ന കിടമത്സരങ്ങളും പട്ടണങ്ങളിലെ പട്ടാളക്കേന്ദ്രങ്ങളിൽ അടങ്ങിപ്പോകാൻ. അവയിൽ പലതും അന്തർവേശ്യാലയങ്ങളാണു്. ഭാര്യയുടെ കഴിവാണ് പലപ്പോഴും ഭർത്താവിന്റെ ഉദ്യോഗക്കയറ്റത്തിനടിസ്ഥാനം. ഇതുകൊണ്ടുകൂടിയായിരിക്കാം ലെഫ്റ്റനന്റ് കമാണ്ടറുടെ ഭാര്യ ലെഫ്റ്റനന്റിന്റെ ഭാര്യയോട് മിണ്ടുന്നത് അന്തസ്സിനു കുറവായിക്കരുതുന്നത്. കൈക്കൂലികൊടുത്തു റിക്രൂട്ട് ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമുതൽ പട്ടാളമേധാവികൾ അടിമതിയിലൂടെ ജീവിക്കുകയാണ്.

ചെപ്പിടിവിദ്യകൾ

ഇതെല്ലാം, രാജ്യ ഭരണാവകാശമൊന്നും കയ്യടക്കിയിട്ടില്ലാത്ത കാലത്ത്, പട്ടാളത്തിനകത്ത് നടക്കുന്ന കാര്യമാണ് ഇന്നിപ്പോഴിരിക്കാനും പേരുമില്ലാതെ സർവ്വധികാരങ്ങളും പിടിച്ചുപറ്റി പട്ടാളത്തേർവാഴ്ച നടന്നുവരുന്ന സ്ഥിതിയെന്തായിരിക്കും? തീർച്ചയായും ചില ചെപ്പിടിവിദ്യയൊക്കെ നമ്മുടെ പട്ടാളമേധാവികൾ തുടക്കത്തിൽ കാണിക്കാതി

രിക്കുകയില്ല. സിനിമശാലയിൽ പുകവലിക്കുന്നവനെപ്പിടിച്ച് നാൽക്കുവലയിൽ കൊണ്ടുവന്നു മുക്കാലിയിൽ കെട്ടി ചാട്ടവറകൊണ്ടടിക്കുക, പഴയ രാഷ്ട്രീയനേതാക്കളെ തടങ്കലിലിട്ട് അവരെക്കൊണ്ട് കൈക്കോളെടുത്ത് കിളിപ്പിക്കുക തുടങ്ങിയ അടവുകളെല്ലാം പട്ടാളമേധാവികൾ പയറിയെന്നുവരും. രാഷ്ട്രീയനേതാക്കളോട് അസൂയയുള്ള രാഷ്ട്രീയ പരാജിതർ ഇതെല്ലാം കണ്ട് കയ്യടിച്ചെന്നും വരും. പക്ഷെ ഇതൊക്കെ നീട്ടുകാർക്കു വേണ്ടി മാത്രമുള്ളതായിരിക്കും പട്ടാളമേധാവികൾക്കു എന്തു തോന്നുവാൻ കാണിക്കാനും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നു കാണാൻ താമസമുണ്ടാകയില്ല.

ദൂരെയെങ്ങും പോകേണ്ടതില്ല. അയൽ രാജ്യമായ പാക്കിസ്ഥാനിലെ സ്ഥിതി തന്നെ നോക്കിയാൽ മതി. ഭാരതീയ പട്ടാളത്തിന്റെ പാരമ്പര്യം തന്നെയാണല്ലോ പാക്കിസ്ഥാനി പട്ടാളത്തിനുമുള്ളത്. രണ്ടു രാജ്യത്തെയും പട്ടാള മേധാവികൾ ബ്രിട്ടീഷ് സേവന പാരമ്പര്യമുള്ളവരുമാണ്. അയ്യബ് ഖാൻ ജനറൽ കരിയപ്പയുടെ ശിഷ്യനും സ്റ്റേറ്റിതന്മാണ്. അയ്യബ് പത്തു കൊല്ലത്തിലധികം പാക്കിസ്ഥാനിൽ നടത്തിയ വാഴ്ചയുടെ ഫലമെന്താണ്? അയ്യബിനെ തുടർന്നു മറ്റൊരുവനെ നേർത്തേക്കുളി നടത്തിയ ജനറൽ യാഹ്യാഖാന്റെ നടപടികൾ തന്നെ അതു വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. മാർച്ച് 1 നു-യിലെ 'സണ്ടേ ടൈംഗ്രാഫി', ത് രാവത് പിണ്ടിയിൽ നിന്നു എം. ബേഗ് എഴുതിയ ലേഖനം ഒരു ചെറുവിവരണം നൽകുന്നു 'പാക്കിസ്ഥാനിലെ കവർച്ചയുടെ ദശ ബ്ലോ' എന്ന തലക്കെട്ടിൽ സ്വതന്ത്ര പാക്കിസ്ഥാൻ പക്ഷപാതിയായ ഈ പത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നത് നോക്കൂ.

അയ്യബ് ഖാന്റെ അധീശാധികാരികളിൽ നടന്ന പത്തു വർഷത്തെ ഭരണം, 1962 നും 68 നുമിടക്ക് അതിന്റെ ഉച്ചകോടിയിലെത്തിയപ്പോൾ പാക്കിസ്ഥാൻ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ എല്ലാ വിഭാഗത്തിലും അടിമതി പടർന്നു പിടിച്ചു. വളച്ചൊടിച്ച് പത്രക്കുറിച്ചുകളും രേഡിയോ പ്രചരണവും വഴി ജനങ്ങളെ (അധികാരികൾ) മയക്കി, അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം പ്രകടിപ്പിച്ചവരെ നിരബ്ദരാക്കാൻ വാടകക്കെടുത്ത താഴ്ന്നുകെട്ടി നിർമ്മാണി.

(ശേഷം 12-ാം പേജിൽ)

ആമുഖം

പുനയിൽ നിന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന മറാഠി വാരികയായ “സാധന” 1968 ജനുവരി 24, 25 തീയതികളിൽ ഹിന്ദു മുസ്ലീം പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു സെമിനാർ സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു. സെമിനാറിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു ഞാൻ തയ്യാറാക്കിയ കുറിപ്പുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് ഈ ലേഖനങ്ങൾ. ‘സാധന’ പിന്നീട് നാലു ലേഖനങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ ഇതു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇതോടൊപ്പം ഈ പതിപ്പിനുവേണ്ടി ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിയ ഒരു ലേഖനവും ഞാൻ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനമായി ഈ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ പ്രൊഫസർ എ. ബി. ഷാനുക്കിയ സഹകരണത്തിനു ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു. ലേഖനങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് തർജ്ജമ ചെയ്തതന്ന ദിലീപ് ചിത്രേയോടും എനിക്കു കടപ്പാടുണ്ട്.

ഈ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടുള്ളതു് ഇന്ത്യൻ സെക്ഷൻ ഫോറമാണ്. ഈ സംഘടന എനിക്കു ചെയ്തതന്ന എല്ലാ സഹായങ്ങൾക്കും ഞാൻ നന്ദി പറയുന്നു.

ബോംബെ

നവമ്പർ 14 1968

ഹമീദ് ദൽവായ്

ചരിത്രപശ്ചാത്തലം

ഇന്ത്യയിലെ ഹിന്ദു-മുസ്ലീം സാമുദായിക പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് കഴിഞ്ഞ രണ്ട് വർഷമായി ഞാൻ പൊതു പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്, എഴുതുന്നുമുണ്ട്. പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നടത്തിയ അപഗ്രഥനത്തിനു സമ്മിശ്ര സ്വീകരണമാണ് ലഭിച്ചതു്. ഇപ്പോൾ എന്റെ ലേഖനങ്ങൾ പുസ്തക രൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട്, വായനക്കാരോട്-ഹിന്ദുക്കളോടും മുസ്ലീമുകളോടും-എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അല്പം വിശദീകരിക്കാം. എനിക്കു അവരോട് ഒരുഭൂതമനസ്സുണ്ട്.

എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളോട് മുസ്ലീമുകൾക്കുണ്ടായ പ്രതികരണം പ്രതികൂലമായതെന്തുകൊണ്ടാണെന്ന കാര്യം വ്യക്തമാണ്. എന്റെ ലേഖനങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും തങ്ങളെ കഴപ്പുത്തിലാക്കാനാണെന്നു കരുതുന്ന ചില ഹിന്ദുക്കളുണ്ടെങ്കിലും, ഹിന്ദുക്കൾ പൊതുവെ എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്തതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളോട് മുസ്ലീമുകൾക്കുള്ള പ്രതികരണം പ്രതികൂലമാണെങ്കിലും അവരുടെ നിലപാടുകൾക്കിടയിൽ തന്നെ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. എന്റെ വിമർശകരിൽ ചിലർ പാക്കിസ്ഥാൻ രൂപവത്കരണത്തെ എതിർത്തിരുന്നവരാണ്. പക്ഷേ, ഇന്ത്യഭൂഖണ്ഡത്തെ വിഭജിക്കുന്നതിനെ അവർ എതിർക്കാനുണ്ടായ കാരണം, ഇന്ത്യയെ മുഴുവൻ ഭാർജ്ജ് ഇസ്ലാം ആയിമാറ്റാമെന്നു അവർ സ്വപ്നം കണ്ടിരുന്നതാണ്. അതിനാൽ, പാക്കിസ്ഥാൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞതു കൊണ്ട്, ആ ഇസ്ലാമിക രാജ്യവുമായി ഇന്ത്യയുടെ ഖാക്കി ഭാഗത്തെ സംയോജിപ്പിക്കാനാണ്, ഇപ്പോൾ അവരുടെ ശ്രമം.

മറുവശത്തു് ക്രമേണ നവീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീമുകളുമുണ്ട്. ഈയവസരത്തിൽ അവർ കുറച്ചുപേരുള്ളൂ. അവരാകട്ടെ ചിന്താക്ഷുപ്പത്തിലാണ്. തങ്ങളുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ആശങ്കയുള്ളതു കൊണ്ടും ഭദ്രതയില്ലെന്ന തോന്നലുള്ളതുകൊണ്ടും, ഈ മുസ്ലീമുകൾ ഇന്ത്യയിലെ സാമുദായിക പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് പുതിയതോ, വ്യത്യസ്തതോ ആയ ഏതു സമീപനത്തെയും എതിർക്കുന്നു. ഭാരതീയ സമൂഹത്തിന്റെ പരമ്പരാഗതമായ ഘടനയിൽ തുങ്ങി നിൽക്കുന്നതാണ് ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീമുകൾക്കു രക്ഷയെന്ന അവർ വിചാരിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ഭാരതീയ

ജീവിതത്തിൽ മുസ്ലീമുകൾക്കു എന്തെങ്കിലും സ്ഥാനം വേണമെങ്കിൽ ഇന്നത്തെപ്പോലെ തന്നെ തുടർന്നു പോകണമെന്നാണ് അവരുടെ ധാരണ. അതുകൊണ്ട്, ഇത്തരക്കാരായ മുസ്ലീമുകൾക്കു പോലും എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളോട് എതിർപ്പാണ്.

എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ രൂപീകൃതമായവയായ ഈ രണ്ട് വിശദ വിഭാഗക്കാരായ മുസ്ലീമുകളിൽ, ഇന്ത്യയെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തു് അവസാനം പാക്കിസ്ഥാനായി സംയോജിപ്പിക്കാമെന്ന സ്വപ്നം കാണുന്നവരുമായി ഒരു സംവാദം തുടങ്ങാൻ, ഞാൻ ശ്രമിക്കുകയില്ല. ആലോചിക്കാവുന്ന എന്തു മാർഗ്ഗമുപയോഗിച്ചും എല്ലാ ഇന്ത്യക്കാരോടും ഇസ്ലാമിലേക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്യേണ്ടതു് തങ്ങളുടെ കടമയാണെന്ന ഈയാളുകൾ കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവർ, ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീമുകളെ മുഴുവൻ കൊന്നൊടുക്കേണ്ടി വന്നാലും ശരി അവരെ തുടച്ചുനീക്കണമെന്നൊരു ഹിജ്ജാൻ ഹിന്ദു തീവ്രവാദികളുടെ തീവ്രകർപ്പാണ്. ഞാൻ മുസ്ലീം സമുദായക്കാരനാണ്. എന്നാലും തീവ്രവാദികളായ ഹിന്ദു വർഗ്ഗീയവാദികളുടെ മേൽ മുഴുവൻ കുറവും ചുമത്താൻ എനിക്കാവില്ല. ഹിന്ദു സമുദായത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ അങ്ങയറാഞ്ഞ വർഗ്ഗീയവാദികളായ മുസ്ലീമുകൾക്കു മുഷ്കു നിറഞ്ഞ പാഠപാടിയുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്റെ പ്രതികരണമെന്ന നിലയ്ക്കു് ഹിന്ദുതീവ്രവാദികൾ ആത്മ

★ മുസ്ലീം പോളിറ്റിക്സ്

ഇൻ ഇന്ത്യ

ഹമീദ് ദൽവായ്

നവീകരണ

പബ്ലിഷേഴ്സ്,

സ്ലീം റോഡ്,

ബോംബെ-7.

രക്ഷാർത്ഥം മുസ്ലീമുകളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ഹിന്ദുക്കളിലെ തീവ്രവർഗ്ഗീയതയെ ഞാൻ കാണുന്നത് മുസ്ലീമുകളിലെ തീവ്രവർഗ്ഗീയതയോടുള്ള പ്രതികരണമെന്ന നിലക്കാണ്. മുസ്ലീം വർഗ്ഗീയത, നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യാതെ ഹിന്ദു വർഗ്ഗീയത ഇല്ലാതാവുകയില്ല. അതേ സമയം തന്നെ, ഇന്ത്യമുഴുവൻ ഇസ്ലാമിലേക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്യുകയെന്ന സ്വപ്നത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കിടക്കുകയാണ്, മുസ്ലീമുകളിലെ തീവ്രവർഗ്ഗീയവാദികൾ എന്നതുകൊണ്ട്, അവരുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ മാറ്റമുണ്ടാക്കാൻ ഒരു വാദംകൊണ്ടും പ്രയോജനമില്ലെന്നും കാരണമിരിക്കുന്നു. അവരുടെ സ്വപ്നം ആദ്യമായി വ്യക്തമാക്കുന്ന നിലയിൽ തകർന്നുവസാനിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം സാധിക്കാത്തതാണെന്നും അതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പരാജയത്തിൽ കലശലാക്കിയിരിക്കുകയാണെന്നും വ്യക്തമായെക്കുറിച്ച് അവർക്കു ബോധമുണ്ടാക്കുന്നു. ഇന്ന് തങ്ങളുടെ വ്യക്തമാക്കലുകളുടെ വ്യക്തതയെക്കുറിച്ച് അവരെ ബോധവാന്മാരാക്കാൻ പാറുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവരോടു് അഭ്യർത്ഥിച്ചാലും ഫലമുണ്ടാകയില്ല.

ചിന്താ ക്ഷപത്തിലായവരും, അതുകൊണ്ട് ഇന്ത്യയിലെ സാമുദായിക പ്രശ്നത്തോടുള്ള സമീപനത്തെക്കുറിച്ച് നിശ്ചയമൊന്നുമില്ലാത്തവരുമായ ഭാരതീയ മുസ്ലീമുകളോടു് അഭ്യർത്ഥിക്കേണ്ടതു് എന്റെ ചുമതലയാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവർ തെറ്റായി നയിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ വർഗ്ഗീയവാദികളാകുന്നു. അവരുമായി ഒരു സംവാദത്തിലേർപ്പെടുന്നതും പ്രശ്നത്തോടുള്ള സമീപനത്തിൽ മറ്റൊരു രീതി സ്വീകരിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റി ബോധവാന്മാരാകുന്നതും പ്രയാജനകരമായിരിക്കും. ഞാൻ ഇന്ത്യയിൽ എവിടെ സഞ്ചരിച്ചാലും, നാട്ടുകാരായ മുസ്ലീമുകളെക്കണ്ട് ഇപ്പോഴും അവരുമായി ചർച്ചചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഞാൻ മുൻവിധിയൊന്നും കൂടാതെയാണ് അവരെ സമീപിക്കാറുള്ളത്. കാരണം, അവർക്കു യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഉണ്ടായെന്തെന്നും ഞാൻ അവരെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ വിജയിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ പരാജയപ്പെടുന്നു. പൊതു

വെ, പഴമക്കാരും പാവയ്യത്തിൽ കുടങ്ങിയവരുമായ മുസ്ലീമുകൾ ഒന്നു പോലെ എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ എതിർക്കുന്നു. പലപ്പോഴും എന്റെ പൊതു യോഗങ്ങൾ അവർ ബഹിഷ്കരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അവ വേണ്ടെന്നുവെപ്പിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും, ഇത്തരം ചർച്ചയോഗങ്ങളിൽ, പഴയ തലമുറക്കാർ കാണിക്കുന്ന വിദ്വേഷമൊന്നും യുവമുസ്ലീമുകൾ കാണിക്കുന്നില്ല. എന്നുവെച്ച്, എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും യുവമുസ്ലീമുകൾ എന്തോട് യോജിക്കുന്നുവെന്നു അറുത്തുമാക്കേണ്ടതില്ല. പക്ഷെ മുതിർന്ന മുസ്ലീമുകളോടും അവർക്കു യോജിപ്പില്ലാത്ത കർക്കശമായ യഥാസ്ഥിതിക ചിന്തയുടെ പിടിയിൽ നിന്നുവ്യക്തമാക്കാൻ യവക്കൂട്ടായ ഈ മുസ്ലീമുകൾ വെച്ചുകയാണെന്നു എനിക്കു എപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. എന്റെ അഭ്യർത്ഥന അവർക്കുമാണ്.

ഭാരതീയ മുസ്ലീമുകളിലെ യുവതലമുറക്കാർ പോലും കരുതുന്നത്, തങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങളും വിഷയങ്ങളും ഉത്താവാദികൾ ഹിന്ദുക്കളാണെന്നാണ് എന്നാണ് ഞാൻ മുസ്ലീം വർഗ്ഗീയതയെ മാത്രം എടുത്തു കുറപ്പെടുത്തുന്നതെന്നു അവർ ചോദിക്കുന്നു. ഹിന്ദുക്കളും വർഗ്ഗീയചിന്തയുള്ളവരാണെന്നത് സത്യമാണ്. ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം വർഗ്ഗീയതയെ വിമർശിക്കുന്നതോടോപ്പം തന്നെ, ഹിന്ദുവർഗ്ഗീയതയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ മൗനം അലയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നു പറയുന്നത് ശരിയല്ല. ഗോവധ നിരോധനത്തിന്വേണ്ടി നടത്തുന്ന പ്രസ്ഥാനത്തെ ഞാൻ നിരന്തരം വിമർശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാലും ഹിന്ദുക്കളിലെ വർഗ്ഗീയ വാസനകളെ ഞാൻ വിമർശിച്ചപ്പോൾ, ഹിന്ദുക്കളെയൊട്ടാകെ ഞാൻ വിമർശിക്കുന്നില്ല. മുസ്ലീമുകൾക്കു പതുയിറച്ചി തിന്നാൻ സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയുമല്ലാ എന്റെ വിമർശനത്തിന്റെയുദ്ദേശം. പ്രശ്നത്തെ ആരീതിയിൽ കാണുന്നത് കൊള്ളരുതായ്മയുമാണ്. ഗോവധ നിരോധനത്തിനെതിരായി എന്റെ വിമർശനം കാർഷികവും സാമ്പത്തികവുമായ വികസനത്തിന്റെയടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതാണ് മുഖ്യമായ രണ്ട് ദേശീയ താല്പര്യങ്ങളും ഹാനികരമായിരിക്കും, ഗോവധ നിരോധനമെന്ന

ഞാൻ കരുതുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ കാർഷിക വികസനവും അതിനെ ആശ്രയിച്ചുള്ള ഭാരതീയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുമാണ് ഈ ദേശീയ താല്പര്യങ്ങൾ. അതുപോലെ തന്നെ മത വിശ്വാസങ്ങളെ നായാലും എല്ലാ ഇന്ത്യക്കാരനേയും ശ്രദ്ധപതിയേണ്ട ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. വിശ്വാസമായ ഈ ദേശീയ താല്പര്യങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് മുസ്ലീമുകളുടെ ചില പെരുമാറ്റ രീതികളേയും ഞാൻ വിമർശിക്കുന്നത്. മുസ്ലീമുകളെയൊക്കെ ഞാൻ വിമർശിക്കുകയല്ല.

തങ്ങളുടെ കണ്ണുപാടുകൾക്കു ഹിന്ദുക്കളെ കുറപ്പെടുത്തുകയെന്നതു് മുസ്ലീമുകളുടെ പഴയ ശീലമാണ്. പക്ഷെ, ഭാരതീയ മുസ്ലീമുകളിലെ ബുദ്ധിജീവികൾ ഒരിക്കലും സ്വന്തം ഉള്ളിലേക്കു നോക്കി വിമർശനത്തിനു തയ്യാറായിട്ടില്ല. സ്വന്തം പെരുമാറ്റവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി പ്രശ്നങ്ങളെ കാണാൻ മുസ്ലീം ബുദ്ധിജീവികൾ കൂട്ടാക്കിയിട്ടില്ല. സ്വയം അന്വേഷിക്കാനും, സ്വയം വിമർശിക്കാനുമുള്ള വാസന ഈ ബുദ്ധിജീവികൾ വളർത്തിയെടുത്തിട്ടില്ല. ഹിന്ദുക്കളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീമുകൾ പശ്ചാത്യ വിദ്യാഭ്യാസം സ്വീകരിച്ചതു് കാലം വൈകിയാണ്. ഇതിന്റെ ഫലമായി, മുസ്ലീമുകൾ താരതമ്യേന പല രംഗങ്ങളിലും പിന്നോക്കക്കാരായി. ഇന്ത്യയിലെ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിന്റെ അട്ടിമുദ്രകാലങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസ പരിഷ്കാരങ്ങളോടു് മുസ്ലീമുകൾക്കുണ്ടായിരുന്ന എതിർപ്പാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ മുസ്ലീമുകളുടെ പിന്നോക്കനിലക്കു കാരണമെന്നു കാണാം. ഈ വീക്ഷണത്തിനു പിന്നിൽ ഒരു തരം വെറുപ്പാണുണ്ടായിരുന്നതു്. തങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളുടേതായ മുസ്ലീം സാമ്രാജ്യത്വത്തിൽ നിന്നു ബ്രിട്ടീഷുകാർ എന്തൊരു തട്ടിപ്പറിച്ചെടുത്തുവെന്നു മുസ്ലീമുകൾ വിശ്വസിച്ചുവന്നു. ആധുനിക പാശ്ചാത്യ വിദ്യാഭ്യാസം സ്വീകരിക്കാൻ സർ സയ്യാദ് അഹമ്മദ് ഖാൻ മുസ്ലീമുകളെ ആഹ്വാനം ചെയ്തപ്പോൾ സർ സയ്യാദ് കാമർ ആണെന്ന ഒരു കല്പനയുമായിദേവബന്ദിലെ ഉലേഖ ചാട്ടിപ്പറപ്പെട്ടു. ആർക്കെങ്കിലും ഹിന്ദുക്കളെ കുറപ്പെടുത്താനാകുമോ?

മതത്തിൽ കൂടുതൽ പുനരുദ്ധാരണ വാദികളായിക്കിടന്നു, നവീകരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയിരുന്നതുകൊണ്ട് മുസ്ലീമുകൾ പൂ

നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീമുകളെ നേരിടുന്ന മഹാനായ ഒരു ദീർഘകാലമായിട്ടാണ് സർ സയ്യദ് അഹമ്മദ് ഖാന്റെ അഭിപ്രായം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്തായ പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടാണ്, ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീമുകളുടെ മതസംബന്ധമായ മനസ്സ് ആദ്യമായി ഒരു അയഞ്ഞു തുടങ്ങിയതിന്റെ ലക്ഷണം കാണിച്ചത്. വിദ്യാഭ്യാസവുമായ മുസ്ലീമുകൾ ആധുനികതയുടെ മുന്നിൽ ജീവിതത്തെ പുനർനിർവ്വചിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇന്ത്യയെ ഇസ്ലാമിലേക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്യുകയെന്ന സ്വപ്നം അവർ ഉപേക്ഷിച്ചു. ഇത് ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീമുകൾക്കിടയിലെ മഹത്തായ ഉണർവ്വ് കറിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു പരിവർത്തന പ്രക്രിയ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മുസ്ലീമുകളെ ഹിന്ദുക്കളുമായി അടുപ്പിക്കുകയും മനഷ്യത്വവും സമൂഹത്തെയും കുറിച്ചു അവർക്കുള്ള വീക്ഷണം വിശാലമാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ഒരു പ്രക്രിയയായിരുന്നു ഇത്. ഹിന്ദുക്കളെയും മുസ്ലീമുകളേയും തുല്യരായിക്കാണാൻ ശീലുപിടിക്കുന്ന ഒരു വീക്ഷണഗതിയാണ് ഈ പ്രക്രിയയ്ക്കു ഉണ്ടായിരുന്നത്.

ആധുനിക ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീമുകൾക്കു ഈ ചുമതല നിറവേറ്റാൻ വേണ്ട കെട്ടിടം ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഈ പ്രക്രിയ വിവിധരംവർണ്ണ തലതിരിഞ്ഞുപോയി. അവരുടെ ആധുനികത പരിമിതമായിപ്പോയി. ആലിഗാട് നവോത്ഥാനത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ വിജയം ഉറപ്പുവരുത്താവുന്ന വിശാല വീക്ഷണം അവർക്കില്ലാതെപോയി. പരസ്പരം അടുപ്പിക്കുന്നതിനപകരം ഈ പ്രക്രിയ തന്നെ, ഹിന്ദുക്കളെയും മുസ്ലീമുകളേയും കൂടുതൽ അകറ്റിയത് വിഭാഗാഭാസമാണ് തങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു ഹിന്ദുക്കളെ കുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനു മുസ്ലീമുകൾക്കുള്ള പഴയശീലം വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും മുമ്പത്തെക്കാൾ വേരുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. മതഭ്രാന്തിൽ നിന്നു വിമുക്തനായിരുന്ന സർ സയ്യദ് അഹമ്മദ് ഖാൻ ഏകപക്ഷാഭിപ്രായമായിട്ടാണ് പിൽതുടർച്ചാവകാശിയെന്ന പൊങ്ങച്ചം അദ്ദേഹത്തിനു ഇടയ്ക്കിടെ തികിയിരുന്നതെന്നു. ദേശീയ ബോധം ഉയർന്നുവരാൻ പറ്റിയ ഇതേ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെ, മുസ്ലീമുകൾ ഇന്ത്യയുടെ ഭൂതാക്ഷാ

നെന്ന അഹന്ത നിറഞ്ഞ ധാരണയിൽ സർ സയ്യദ് അഹമ്മദ് ഖാൻ മുഴുകിപ്പോയി. മുസ്ലീമുകളുടെ വിഭാഗീയ രാഷ്ട്രവാദത്തിന്റെ പിതാവ് അദ്ദേഹമാണ്. ജിന്നായാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സർ സയ്യദിനെ പരിഷ്കരിച്ചു വിപുലമാക്കിയ പതിപ്പ് മാത്രമാണ് ജിന്ന. വിഭാഗീയമുസ്ലീം രാഷ്ട്രത്തിനും പിന്നീട് പാകിസ്താന്റെ സൃഷ്ടിക്കും ഉത്തരവാദികൾ വീക്ഷണവൈകല്യം സംഭവിച്ച ആധുനിക മുസ്ലീമുകൾ തന്നെയാണ്. ഹിന്ദു-മുസ്ലീം സമുദായങ്ങൾക്കു സമാന്തര സാമൂഹ്യ ഘടനകളുണ്ടെങ്കിൽ അവ സ്വയം ഭരണീയാകാമെന്നുള്ളവയാണെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തമാണ് മുസ്ലീം രാഷ്ട്രവാദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം.

പ്രത്യേക മുസ്ലീം രാഷ്ട്രവാദത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തം ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീമുകൾക്കു ഏകപക്ഷാഭിപ്രായമായിട്ടാണ്. ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീമുകളുടെ ഭൂത ഉറപ്പുവരുത്തലിൽ കരുതിവെച്ചിട്ടുള്ളവരായി പാകിസ്ഥാനികളെ ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീമുകൾ കണക്കാക്കിയതും ഹിന്ദുക്കളുടെ കുറ്റമല്ല. സ്വന്തം ഭാവിയെ കരുപ്പിടിക്കാനോ തകരാറില്ലാക്കാനോ ഒരു വ്യക്തിക്കോ സമൂഹത്തിനോ വല്ലപ്പോഴും ഒരിക്കൽമാത്രമേ അവസരം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ദേവബന്ധിയിലെ ഉപേക്ഷയുടെ സമ്മർദ്ദത്തിനു വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുകയും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം തിരസ്സരിക്കുകയും ചെയ്തതോടുകൂടി, ഹിന്ദുക്കൾക്കൊപ്പം ആധുനികതയെ ഏക സ്വീകരിക്കാൻ ലഭിച്ചുവെങ്കിലും മുസ്ലീമുകൾക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു. കുറച്ചുകൂടിത്താഴെ ചരിത്രം അവരക്കു മറ്റൊരു വഴി കാട്ടി. ഹിന്ദുക്കളുമായി യോജിച്ച് ഭാരതീയ ദേശീയതയെ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ ലഭിച്ച അവസരമാണിത്. പക്ഷെ ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീമുകളും സ്വയംഭരണ വിധേയമായ സമാന്തര സമൂഹങ്ങളാണെന്നു തെറ്റായ ധാരണയ്ക്കു കീഴ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഈയവസരവും ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കാൻ പോലും അവർ ഒട്ടും തയ്യാറായില്ല. തങ്ങൾ എവിടെയാണ് ജീവിക്കുന്നതെന്നോ, ഭാവിയെ എവിടെയാണ് ജീവിക്കാൻ പോകുന്നതെന്നോ പോലും ആലോചിക്കാൻ അവർ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീമുകൾ ഇതഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ട ഈ രണ്ടു അവ

സരങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. നൂറ്റാണ്ടിലൊരിക്കൽ മാത്രം കിട്ടുന്ന സന്ദർഭം പാഴാക്കിയാൽ, അത് വീണ്ടും എടുക്കുന്നതിനു മറ്റൊരു നൂറ്റാണ്ടു വേണ്ടിവരും.

യുവാക്കളായ മുസ്ലീമുകൾ സ്വയം വിമർശനം നടത്തുകയും ആത്മപരിശോധന നടത്തുകയും ചെയ്തു. സ്വന്തം തെറ്റുകളുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് തന്നെ മനസ്സിലാക്കേണ്ട സമയം വൈകിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ വിമർശനാത്മകമായ ആത്മപരിശോധന നടത്തുന്ന ഒരു കൂട്ടം മുസ്ലീമുകൾ ഇല്ലെന്നത് ദുഃഖകരമായ വസ്തുതയാണ്. സ്വന്തം വർഗീയതയ്ക്കു ഹിന്ദുക്കളെ കുറപ്പെടുവിക്കുന്ന സമൂഹത്തെ ആത്മപരിശോധന നടത്തുന്നവരെ പായറുനാവില്ല. സമാന്തര സമൂഹമെന്ന സിദ്ധാന്തം മുസ്ലീം ബുദ്ധിജീവികൾ ഇതേവരെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെന്നതാണ് സംഗതിയുടെ സത്യം. മതത്തെ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ നിന്നു വേർതിരിച്ചു കാണാൻ അവർ ഇതേവരെ പഠിച്ചിട്ടില്ല. മതസ്വാതന്ത്ര്യം എന്നതിന് അവർ നൽകുന്ന യർത്ഥം ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം സമൂഹത്തിന്റെ ഘടനാപരമായ വരാതെ നിലനിൽക്കണമെന്നാണ്. അടിസ്ഥാനപരമായി ഇപ്പോഴും 'ദേശീയ മുസ്ലീമുകളുണ്ട്'. ദേശീയതയെക്കുറിച്ചുള്ള ആധുനിക ധാരണയൊന്നും അവർക്കില്ല. അതുകൊണ്ടു രാഷ്ട്ര സംവിധാനത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ ഘടനയിൽ മുസ്ലീം രാഷ്ട്രവാദനുകൾ സംരക്ഷിക്കാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നു. ഈ ഇന്ത്യൻ മുസ്ലീമുകളും ഇന്ത്യയെ ഇസ്ലാമിലേക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്യണമെന്നു പോലും ചിന്തിക്കാത്ത മറ്റുള്ളവരും തമ്മിൽ ഭൂതാക്ഷാദായ ഒരു വേഴ്സു നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് തന്നെയാണ് 'ജമാ അത്ത് ഇസ്ലാമി' യുടെ മെഴലാനാ അബ്ദു ഹസൻ നാദവിയേയും മജ്ലിസ് ഇമ്ലാഖാത്തിന്റെ ഡോക്ടർ ഫരീദിയേയും ഒരേ വേദിയിൽ ഒന്നിച്ചു ചേർക്കുന്നത്.

ഇന്നു ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീമുകൾക്കിടയിൽ നിന്നു വേർതിരിച്ചെടുക്കാവുന്ന വിശാലാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള രണ്ടു പ്രവണതകൾ ഇവയാണ്. ഒരു കൂട്ടർ ഷാവലിയുള്ളായിൽ നിന്നാണ് ആവേശം കൊള്ളുന്നത്. മറ്റേ കൂട്ടർ സർ സയ്യദ് അഹമ്മദ് ഖാന്റെ അവരുടെ പ്രണയവും പരിരക്ഷകനുമായി കരുതുന്നു. ഇന്നു രണ്ടും തിരസ്സരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ഹിന്ദുക്കളി

ലും ഇതേ പ്രവണത തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നും അത് നിലവിലുണ്ട്. പക്ഷെ, ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ഉദാരമായ മാനുഷിക വീക്ഷണമുള്ള ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഹൈന്ദവ ഈ പാരമ്പര്യം പുലർത്തിപ്പോന്ന ഗാന്ധി ഇതേ മഹത്തായ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ മുസ്‌ളീം സമുദായത്തിന് ഒരു ഗാന്ധിയെ യുണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന കാര്യം അതിന്റെ പരാജയത്തിന്റെ പ്രകടനമാണ്. വടക്കു പടിഞ്ഞാറൻ അതിർത്തി പ്രവിശ്യയിൽ മാത്രമേ അബ്ദുൾ ഗാഫർഖാനെപ്പോലെ മഹാനായ ഒരാളുണ്ടായുള്ളൂ. പക്ഷെ ഇന്ത്യയിലെ മുസ്‌ളീമുകൾ അദ്ദേഹത്തിന് ചെവി കൊടുത്തില്ലെന്ന് ശ്രദ്ധേയമാണ്. അത് മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമില്ല.

ഇന്ത്യയിലെ മുസ്‌ളീമുകളുടെ യുവതലമുറ ഈ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടാൻ തയ്യാറാകുമോ? സ്വയം വിമോചിതരാകാനും നവീകരിക്കാനും അവർക്കു കിട്ടുന്ന മൂന്നാമത്തെ, ഒരുപക്ഷെ, അവസാനത്തെ സന്ദർഭമാണിത്. ഈ സന്ദർഭം അവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിൽ, ആധുനികവും ഉത്പ്പന്നമായ, ഉദാരവീക്ഷണത്തിന്റേതായ പാരമ്പര്യം കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ മുമ്പു ലഭിച്ച രണ്ടുവശങ്ങൾ പാഴാക്കിയതു കൊണ്ടുണ്ടായ നഷ്ടം തീർക്കാൻ അവർക്കിനിയും കഴിയും. അവരുടെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് ചരിത്രത്തിന്റെ മുൻവിധികളെ സമ്പൂർണ്ണമായി നിഷേധിക്കണമെന്നത്, ഇന്ത്യയിലെ മുസ്‌ളീമുകളുടെ പ്രശ്നത്തിന് ഫലപ്രദമായ ഏക പരിഹാരമാണ്. ചരിത്രവും പാരമ്പര്യവും ഉളവാക്കുന്ന മീഥ്യാധാരണകളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടണമെന്നു കലല്ലാതെ, മൗലികമായ മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മാത്രം നിലകൊള്ളുന്ന സ്വതന്ത്രവും നവീനവുമായ ഒരു മനസ്സിനെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പത്തിൽ അവർ എത്തിച്ചേരുകയില്ല. ആവഴിക്കുള്ള ശ്രമമാണ് ഇതിനെ തുടർന്നുള്ള ലേഖനങ്ങളിലൂടെ നടത്തുന്നത്. അവയെക്കുറിച്ച് ഗൗരവപൂർവ്വം വിമർശനബുദ്ധിയോടെ പരിഗണിക്കണമെന്ന യുവാക്കളായ മുസ്‌ളീം വായനക്കാരോട് ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഇതേപോലുള്ള ഒരഭ്യർത്ഥന എന്റെ ഹിന്ദുവായനക്കാരോടും നടത്താൻ ഞാനുഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ മുസ്‌ളീം സമുദായത്തെ നവീകരിക്കാൻ എന്നെപ്പോലു

ള്ളവർ നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങളെ പല ഹിന്ദുസമൂഹത്തുടക്കും സ്വാഗതം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാലും, തന്റെ സമുദായത്തിന്റെ ബോധത്തെ പരിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ഏതു മുസ്‌ളീമും നടത്തുന്ന ശ്രമത്തെ സംശയദൃഷ്ടിയോടെ മാത്രം വീക്ഷിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം ഹിന്ദുക്കളുണ്ട്. ഇത് എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ഗാന്ധിയെപ്പോലുള്ള ഉന്നതനായ ഒരാളുടെ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയെപ്പോലും ഇന്ത്യയിലെ മുസ്‌ളീമുകളിലെ വമ്പിച്ചൊരു വിഭാഗം സംശയത്തോടെയാണ് നോക്കിക്കണ്ടത്. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ എന്നെപ്പോലെ സാധാരണക്കാരനായ ഒരാളുടെ ഉദ്ദേശത്തെ വളരെയേറെ ഹിന്ദുക്കൾ സംശയത്തോടെ നോക്കാതിരിക്കുകയില്ല. എന്റെ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയെക്കുറിച്ച് അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നത് വെറുതെ സമയംകളയലാണ്. പക്ഷെ, മറ്റേതൊരു സമൂഹത്തെയും പോലെ കാലം ചെല്ലുന്തോറും പരിവർത്തനത്തിനു വിധേയമാക്കാവുന്ന ഒരു സമൂഹമാണ് മുസ്‌ളീം സമൂഹമെന്നു കാണുന്ന കുറെ ഹിന്ദുക്കളുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള ഹിന്ദുക്കളോടാണ് എന്റെ അപേക്ഷ. പരിതസ്ഥിതികളുടെ വസ്തുതകൾ ആദർശമായി അംഗീകരിക്കാൻ ഞാൻ അവരോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. സമ്പൂർണ്ണമായും മതേതരസ്വഭാവമുള്ളവരെന്നു കരുതാവുന്ന ഒരു കൂട്ടം മുസ്‌ളീമുകൾ ഈ ഇന്ത്യയിലുണ്ട്. അതേസമയംതന്നെ, പൊതുവായ ഒരു ഭാരതദേശീയത എന്തെന്നു പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിന് മുസ്‌ളീം സമൂഹത്തെ, മതേതരമായ ഭാരതസമൂഹത്തിന്റെ ഘടനയുമായി ഒന്നിപ്പിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ഇത് സാധിക്കാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം ആധുനികവും ഉദാരവുമായ മതേതരവീക്ഷണമുള്ള ചെറിയൊരു വിഭാഗം മുസ്‌ളീമുകളെ ആദ്യമായി സൃഷ്ടിക്കുകയാണ്. എന്നെപ്പോലുള്ളവർ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഇതിനുവേണ്ടിത്തന്നെയാണ്. വ്യക്തിപരമായി, മാതൃകാപരമായ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ അടിത്തറക്കു പറ്റിയതായി ഒരു മതവുമില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അതിന്റെയർത്ഥം മാതൃകാപരമായ ഒരു സാമൂഹ്യകൂട്ടമെന്നിരിക്കട്ടെ അടിസ്ഥാനമിടാൻ ഹിന്ദു മതത്തിനോ, ഇസ്‌ലാം മതത്തിനോ പറ്റുകയില്ലെന്നാണ്. വർഗ്ഗീയവാദികളായ ഹിന്ദുക്കളിൽനിന്നു കൃത്യമായി എന്നെ വേർതിരിച്ചു

നിർത്തുന്നതെന്താണെന്നു പലരും എന്നോട് ചോദിക്കാറുണ്ട്. അവരിൽ നിന്ന് എന്നെ വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നതു എന്താണെന്നും ഇതിനകം ഏറെക്കുറെ വ്യക്തമായിക്കുറേം. വ്യത്യാസങ്ങൾ എത്ര അടിസ്ഥാനപരമാണെന്നും മനസ്സിലായിക്കുറേം. എന്നാലും ചില കാര്യങ്ങളിൽ എനിക്കു വരോട് യോജിച്ചാണുള്ളത്. ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പിന്റെ മേഖലയുടെ അതിർത്തി വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഇപ്പോൾ ഈ രാജ്യത്തിൽ മുസ്‌ളീം വർഗ്ഗീയത പ്രബലമായ ശക്തിയാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തിൽ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കു തുല്യമായ അവകാശങ്ങളും തുല്യമായ അവസരങ്ങളും കിട്ടണമെന്നതു നോടും ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. പക്ഷെ, പ്രത്യേകാവകാശങ്ങൾക്കും പദവിക്കും അവർക്ക് അർഹതയുണ്ടായിരിക്കൂടാ. കാശ്മീർ ഇന്ത്യയുടെ ഭാഗമാണെന്ന കാര്യത്തിലും ഞാൻ അവരോട് യോജിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ മണ്ണിൽ പാക്കിസ്ഥാൻ നടത്തുന്ന ഏതാകുമെന്തേയും ശക്തമായി തിരിച്ചടിക്കുകകൊണ്ട് നേരിടണമെന്നതിനോടും എനിക്കു യോജിച്ചാണ്. അവസാനമായി, ഈ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിലെ മുസ്‌ളീമുകളുടെ അവസാനത്തെ ആവശ്യം പാക്കിസ്ഥാനല്ലെന്ന കാര്യത്തിലും വർഗ്ഗീയവാദികളായ ഹിന്ദുക്കളോട് ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. ഇന്നും, ഇന്ത്യയിലെ മുസ്‌ളീമുകൾക്കിടയിലും പാക്കിസ്ഥാനിലെ ഭരണാധികാരികൾക്കിടയിലും ഇന്ത്യയെ മുഴുവൻ ഇസ്‌ലാമാക്കി മാറ്റണമെന്ന 'അവസാന ആവശ്യം' ഉന്നയിക്കുന്ന സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവരുണ്ട്.

പക്ഷെ, മുസ്‌ളീം വർഗ്ഗീയതയെ പഴഞ്ചന്തായ ഹിന്ദുക്കളുടെ പുനരുദ്ധാരണ ശ്രമം കൊണ്ട് എതിർക്കാൻ ഹിന്ദു വർഗ്ഗീയ വാദികൾ നടത്തുന്ന ശ്രമം ആത്മഹത്യാപരമാണ്. ഹിന്ദുക്കൾ കൂടുതൽ അളവിൽ സാമൂഹ്യ പുരോഗതി കൈവരിക്കുകയും സ്വയം നവീകരിക്കുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ മാത്രമേ മുസ്‌ളീം വർഗ്ഗീയതയെ പരാജയപ്പെടുത്താനാവൂ. ഹിന്ദുക്കളെ കൂടുതൽ പഴഞ്ചന്തരാക്കുന്നത് കൊണ്ടു അവരെ കൂടുതൽ യാഥാസ്ഥിതികരും കൂട്ടിലടച്ചവരും ആക്കുന്നതുകൊണ്ട് മുസ്‌ളീം വർഗ്ഗീയത ഇല്ലാതാക്കാൻ പറ്റുകയില്ല. ഗോവധംനിരോധിക്കുന്നതിനു

നടത്തുന്ന പ്രക്ഷോഭം നല്ല ഉദാഹരണമാണ്. കാർഷിക-സാമ്പത്തിക കാരണങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഗോവധ നിരോധനത്തെ എതിർക്കുന്നു. പക്ഷേ, സാമ്പത്തിക മല്ലാത്ത കാരണം വെച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അതിനെ ശക്തമായി എതിർക്കുന്നു. കാരണം പട്ടുവിൻറെ വിത്തുലിയിൽ ഹിന്ദുവിനുള്ള വിശ്വാസത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, സ്വയം നവീകരിക്കുന്നതിനും കൂടുതൽ അളവിൽ സാമൂഹ്യ പുരോഗതി കൈവരിക്കുന്നതിനും ഹിന്ദുക്കൾക്ക് തടസ്സമുണ്ടാക്കുകയേയുള്ളൂ. മതപരമായ പഴഞ്ചന്തം കൊണ്ട് മാത്രമാണ് ഹിന്ദുക്കൾ പിന്നോക്കം വഴതിവീഴാൻ ഇടയേയുള്ളൂ. സ്വന്തം സൈന്യത്തിന് മുന്നിൽ പന്തളങ്ങളെ നടത്തിക്കൊണ്ട് ചെന്ന ഹിന്ദു സൈന്യത്തെ തോല്പിക്കാൻ മുഹമ്മദ് ഗസനിക്കു കഴിഞ്ഞു! ആധുനിക യുഗത്തിൽ അത്തരം ചരിത്രം ആവർത്തിക്കുകയില്ലെന്ന പ്രതീക്ഷിക്കാം. തങ്ങളുടെ പുരോഗതിയെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടയുകയും ചെയ്ത എല്ലാ വിശ്വാസങ്ങളെയും ഹിന്ദുക്കൾ തിരസ്കരിക്കണം. ഹിന്ദുക്കളുടെ ഒരു സ്റ്റേമിത്ത് എന്ന നിലവെച്ച്, അവരോട് വിദ്വേഷമുള്ളതല്ലെന്ന നിലക്കല്ലാ, ഞാനിതു പറയുന്നതു. ഞാനിവിടെ പറഞ്ഞ കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് ഒരാൾ മുസ്ലീമും ഹിന്ദുക്കളുടെ പഴഞ്ചന്തത്തെ എതിർക്കുകയില്ല. കാരണം ഹിന്ദു സമുദായം നവീകരിക്കപ്പെടണമെന്നും ഉൾക്കലാപലമാകണമെന്നും ഒരു മുസ്ലീം വർഗ്ഗീയവാദിയും ആഗ്രഹിക്കുകയില്ല. 'സത്യത്തിൽ, തങ്ങളുടെ സ്വന്തം മലിന്യകാല പഴഞ്ചൻ വിശ്വാസങ്ങളെ പരിരക്ഷിക്കാൻ, ഹിന്ദുക്കളും മലിന്യകാല മനസ്സുകളുമായി മതപരമായ കൂട്ടിലടച്ച് കഴിയുന്നത് മുസ്ലീമുകൾക്ക് കൂടുതൽ സൗകര്യപ്രദമാകുമെന്നായിരിക്കും അവർ കരുതുന്നത്. മലിന്യകാലത്തെ മതപരമായ പഴഞ്ചന്തത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളേയും, അതു ഹിന്ദുക്കളുടേതായാലും മുസ്ലീമുകളുടേതായാലും ഞാൻ എതിർക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഗോവധ നിരോധനത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങൾക്കു ഞാൻ എതിരായത്. ഈ രാജ്യത്തിലെ ജനസംഖ്യയുടെ എണ്ണപത്തിയഞ്ചു ശതമാനം ഹിന്ദുക്കളാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതി അവർ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ഉൾക്കലാപലമാകുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ഈ രാജ്യം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടണമെന്നും ശക്തവും സമൃദ്ധവുമായ രാജ്യമായിത്തീരണമെന്നും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കാരണം അതുമായി അഭേദം വണ്ണം ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് എന്റെ വ്യക്തിപരമായ ഭാവിയും. കുറെക്കൂടെ കടന്നു ചെന്നു, ഹിന്ദുക്കൾ തന്നെ മതത്തിൽ കടുങ്ങിക്കിടന്നാൽ, മുസ്ലീമുകളെ അവരുടെ പഴഞ്ചൻ വിശ്വാസങ്ങളുടെ പീടിയിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കാനാവില്ലെന്നു ഞാൻ ഹിന്ദു വർഗ്ഗീയ വാദികളോട് പറയും. ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീമുകളെ നവീകരിക്കുന്നതിന്, ഹിന്ദുക്കൾ തങ്ങൾക്കിടയിൽ തന്നെ ആദ്യം നവീകരണ ശക്തികളെ ബലപ്പെടുത്തണം. ഹിന്ദു സമുദായത്തിലെ നവീകരണം കൊണ്ടും പുരോഗതി കൊണ്ടും ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീമുകളെ തെളിയിക്കണമെന്നും, മുസ്ലീം സമുദായത്തിലും എന്നുപോലുള്ളവരുടെ ശ്രമങ്ങളെ സഹായിക്കാനാകുന്ന തരത്തിൽ അതേപോലുള്ള പ്രക്രിയ ആരംഭിക്കും.

എല്ലാ മുസ്ലീമുകളും വർഗ്ഗീയവാദികളാണെന്നു കരുതുന്ന ദുഃഖകരമായ അവസ്ഥ, ഹിന്ദു വർഗ്ഗീയവാദികൾ തുടരരുത്. ഇന്നു ഇന്ത്യയിൽ സമ്പൂർണ്ണമായും മതേതര വാദിയായ ഒരു മുസ്ലീമിനെ കാണാൻ വീക്ഷ്യമാണെന്നത് സത്യമാണ്. പക്ഷേ അടുത്ത ഭാവിയ്ക്ക് മതേതര വാദികളായ മുസ്ലീമുകൾ ഉണ്ടാകണമെന്നു നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇതിനകം ആ വഴിക്കു നീങ്ങിത്തുടങ്ങിയ മുസ്ലീമുകൾക്കും നാം പിന്തുണനൽകുകയും അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും വേണം. ചില മുസ്ലീമുകളുടെ ശ്രമങ്ങളെ അർഹമായ വിധം ഹിന്ദുക്കൾ അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണ്. ഹിന്ദുക്കൾക്കു പിന്തുണ നൽകാൻ കഴിയുന്നതും പിന്തുണ നൽകേണ്ടതുമായ ധാരാളം ശ്രമങ്ങൾ എടുത്തുകാണിക്കാൻ കഴിയും. ഉദാഹരണത്തിന് കാശ്മീരിലെ മുസ്ലീമുകളുടെ മനസ്സിൽ ഷെയ്ക്ക് അബ്ദുള്ളക്കുള്ള പീടിയിൽ നിന്നു അവരെ മോചിപ്പിക്കുന്നതിന് കാശ്മീരിൽ സാദിഖ് ആത്മാർത്ഥമായും ക്രമാനുസൃതമായും പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീമുകൾക്കിടയിൽ കടുപ്പംബാധ്യതയും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന് മഹാരാഷ്ട്രയിലെ ആരോഗ്യമന്ത്രി ഡോക്ടർ റാമിക്ക് സക്കറിയ ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാനുള്ള സമരണാഭാവം കാണിക്കണം. ഞാനിതു പറയാൻ പ്രത്യേക കാരണമുണ്ട്. എല്ലാ മുസ്ലീമുകളേയും വർഗ്ഗീയവാദികളെന്നു അധിക്ഷേപിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ ഹിന്ദു വർഗ്ഗീയവാദികൾ മുസ്ലീമുകൾക്കിടയിൽ ഉയർന്നു വരുന്ന വിശ്വാസവീക്ഷണമുള്ള നവീകരണ ശക്തികളെ ദുർബ്ബലമാക്കുകയാണ്. തങ്ങളുടെ വിചാരത്തിലും സമുദായത്തോടുള്ള വീക്ഷണത്തിലും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ചിത്രം അവതരിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ മാത്രമേ, ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീമുകൾക്കു മാറ്റം സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ. മുസ്ലീമുകൾക്കിടയിൽ ചിലരെ അങ്ങിനെ വേർതിരിച്ചു കാണുന്നത് ഹിന്ദുക്കൾക്കും ഗുണകരമായിരിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, തങ്ങളുടെ ചിന്താദീർഘിതയിൽ ഏകമുഖമായി തുടരുന്നിടത്തോളം കാലം അവരുടെ വർഗ്ഗീയത കൂടുതൽ അന്വർത്തിക്കുന്നതാകുകയേയുള്ളൂ. അവർ രണ്ടായിത്തീർന്നു, ആധുനികമായ ഉദാര വീക്ഷണമുള്ളവരെന്നും യാഥാസ്ഥിതികമായ മതക്കൂട്ടിലടച്ചവരെന്നുമുള്ള രണ്ട് ചേരികളാവുന്നതിൽ അവരുടെ വർഗ്ഗീയത കുറെ ബലഹീനമാകുന്നതാണ്. വർഗ്ഗീയവാദികളായ ഹിന്ദുക്കൾ, പ്രത്യേകിച്ചും യുവാക്കളായ ഹിന്ദുക്കൾ ഒന്നു

ലേഖകന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

'നിർണ്ണയം' വാരികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനുള്ള ലേഖനങ്ങൾ പത്രാധിപർ 'നിർണ്ണയം' കോൺവെൻറ് റോഡ്, എറണാകുളം, എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയക്കണം. പ്രസിദ്ധീകരിക്കാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിച്ചയക്കണമെങ്കിൽ ആവശ്യമുള്ള സ്റ്റാമ്പ് ഒട്ടിച്ച കവർ അടക്കം ചെയ്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. എല്ലാ ലേഖകരും തങ്ങളുടെ പൂർണ്ണമായ മേൽവിലാസം പ്രത്യേകമായി എഴുതണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. കഥയും കവിതയും വാരികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതല്ല.

ക്ഷമിച്ചു, ഇതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കണമെന്ന ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

മുൻവിധികളും ശത്രുതയും വളർത്തിയെടുത്ത ചരിത്രം നമുക്കെല്ലാം വിലങ്ങു തടിയാണ്. നമ്മുടെ ഭൂതകാലത്തിൽ നിന്നു നാശപ്പെടുന്ന മുൻവിധികളുടെ പിടിയിൽ നിന്നു നാമെല്ലാം പുറത്തു ചാടണം. ഹിന്ദു വർഗീയവാദികളും അവരുടെ മുൻവിധികളെ കരുതിയെറിയണം. തന്റെ മുൻഗാമികൾ 'തൊട്ടുകൂടാത്തവരോട്' മനുഷ്യത്വമില്ലാത്ത പെരുമാറിയതു് ചെറുപ്പക്കാരായ ബ്രാഹ്മണരുടെ കുറ്റംകൊണ്ടല്ല. മുഹമ്മദ് ഗസനിയോ അറബി സൈന്യം ഹിന്ദുക്കളെ മർദ്ദിച്ചു

തിന്നു ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യയിലെ മുസ്‌ളീമുകൾ ഉത്തരവാദികളല്ല. ഭാഗ്യവശാൽ തങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളുടെ പാപങ്ങളെ സ്വയം പേരുകയും, സാമൂഹ്യമായ സമത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപരമായ മൂല്യമായി സ്വീകരിച്ചു പഴയനാൾ ഇല്ലാതാക്കാൻ ബോധപൂർവ്വം ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കൂട്ടം ഹിന്ദുക്കൾ ഇന്നുണ്ട്. അതേ പോലെതന്നെ അറബി സൈന്യം പാപങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകയും, അതുകൊണ്ടുണ്ടായ നാൾ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മതേതര പെരുമാറ്റമെന്ന സങ്കല്പം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കൂട്ടം മുസ്‌ളീമുകൾ ഉയർന്നുവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഹി

ന്ദു-മുസ്‌ളീം പ്രശ്നത്തിനു ഫലപ്രദമായ ഏകപരിഹാരം, ആധുനിക വിക്ഷണമുള്ളവരും മതേതരത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടായ ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ ഉയർന്നുവരുകയും വളർച്ചപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുകമാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇതിനെ തുടർന്നുള്ള ലേഖനങ്ങളിൽ ഞാൻ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെ പരിശോധിക്കും മുന്പുതന്നെ, ചരിത്രപരമായ മുൻവിധികളിൽ നിന്നു വർഗീയ ചിന്താഗതിക്കാരായ ഹിന്ദുക്കളോട് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

-0-

(6-ാം പേജ് തുടർച്ച)

അയ്യബ്ഖാന്റെ ഉപദേശാധാരയിരുന്ന ഒരുത്തൻ വൈരക്കല്ലെടുത്തു ബട്ടണുകളെ ഞിട്ടിരുന്നതു്. അപ്പൻ 80,000 പവൻ ചെലവുള്ള ഒരു വീടുണ്ടാക്കി. നാലായിരം പേരാണ് അവന്റെ മകളുടെ കല്യാണത്തിൽ പങ്കെടുത്തത്. 50,000 പവനാണ് അന്നു കല്യാണം സമ്മാനം കിട്ടിയതു്. വ്യവസായ വകുപ്പിലെ മറ്റൊരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കണ്ണാടി വെച്ചൊരു നൂറു പവയ്ക തന്നെയുണ്ടാക്കി. സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് പാക്കിസ്താന്റെ അനുമതി കൂടാതെ തന്നെ ഒരു വാണിജ്യ ബാങ്ക് വിദേശ ശാഖ തുടങ്ങി. ആദ്യത്തെ ദിവസം ലഭിച്ച നഷ്ടപത്തുക അഞ്ചു ലക്ഷം പവനാണ്. അവർ കൊണ്ടുപോയ സാമ്പത്തിക ചാർജറുടെ കയ്യിൽ, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു വേണ്ടി ഒരു പേശുപയം തന്നെ നടത്തി വന്നു.

ഇനിയും തീർന്നിട്ടില്ല ഇതിനകം പുറത്തായ അഴിമതികളുടെ ചരിത്രം. പുതിയ തലസ്ഥാനമായ ഇസ്ലാമാബാദിന്റെ പണിയിടയിൽ ഒരു കൂട്ടം ഓഫീസർമാർ രണ്ടു ലക്ഷം പവൻ വിഴുങ്ങി. കോൺട്രാക്ടർമാർ പറയുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ നടന്ന തട്ടിപ്പിന്റെ ഒരു ചെറിയ അംശം പോലും വരുന്നതല്ല ഈ തുകയെന്നാണ്. കറാച്ചിയിൽ ഒരു ഇടത്തരം ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, ഇരുപതു വയസ്സു പോലും പ്രായമാകാത്ത മകന്റെ പേരിൽ 25000 പവൻ ചെലവുള്ള വീടുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അയാൾക്കും ഭാര്യക്കും 2,700 പവന്റെ ഇൻഷുറൻസ് പോളിസിയിലായിരുന്നു. പുറമെ രണ്ട് മൺപിടുത്ത ബോട്ടുകളും, ഏഴുപത്തയ്യായി

രും പവൻ വില വരുന്ന ഒരു വ്യവസായ ശാല തന്നെ പാക്കിസ്ഥാനിലേക്കു കള്ളക്കടത്തായി ഒരു വിരുതൻ കൊണ്ടുവന്നുവെച്ചു. പോലീസ് സ്റ്റേഷനുകൾ തന്നെ ലേലത്തിന് വിട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒഴിവുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ നിയമനത്തിനു പല നൽകാൻ തുക നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് എം. ബേഗ് പറയുന്നത്.

സിവിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ സംശയമുള്ളവരെ മുഴുവൻ അന്വേഷണ വിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിലിട്ടല്ല. കാരണം 1700 പേർ ആദ്യം തന്നെ സംശയിക്കേണ്ടവരായിരുന്നു. ഈ എണ്ണക്കൂട്ടം അമ്പരന്നു അധികൃതർ 303 പേരുടെ മാത്രം പേരിൽ അന്വേഷണം നടത്താൻ തീർച്ചയായും ചെയ്തു. അയ്യബിന്റെ കാലത്തെ ഗവർണ്ണറായ, മന്ത്രാധികാരി, പാർലിമെൻറ് ഗവണ്മെന്റ് എന്നിവരെക്കൊക്കെയും യാഹ്യ ഖാൻ ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അവർക്കു പോലും കൂടിയന്വേഷണം നടത്തിയാൽ 303 ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കയ്യിൽ വളരെ നല്ലപരമായി പൊക്കമെന്നു കരുതുന്ന നിരവധി ചെങ്കളകളുണ്ടാകും. മറ്റൊരു അയ്യബിന്റെ ഭരണകാലത്ത് അഴിമതികൾ നടത്തിക്കൊടുത്ത 20 കുടുംബങ്ങളുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ കുടുംബങ്ങൾ പട്ടാളക്കാർ അധികൃതർക്കു ഭയമാണുപോലും. പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ ഈ കുടുംബങ്ങൾക്കുള്ള സ്വാധീനം കാരണം ഇവർ വിചാരിച്ചാൽ പാക്കിസ്ഥാനിലെ സാമ്പത്തിക നില തന്നെ താമസമാക്കാൻ പറ്റുമെന്നു.

പാക്കിസ്താന്റെ പാഠം

അയ്യബിന്റെ പട്ടാള ഭരണം ഉണ്ടാക്കിയ നേട്ടങ്ങളുടെ ചിത്രമാണിതു്. രാ

ജ്യോതന്നെ കച്ചവടം ചെയ്യാവുന്നവരും എന്തും ചെയ്യാൻ മടിയില്ലാത്തവരുമായ പത്തിരുപതു കുടുംബക്കാരെയുണ്ടാക്കിയതാണ് ഒരു മികച്ച നേട്ടം. ഇതിൽ അയ്യബ്ഖാന്റെ കുടുംബക്കാരും പെട്ടും സഹികെട്ട് ജനങ്ങളും രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളും പ്രത്യേകിച്ചു വിദ്യാർത്ഥികളും നിരന്തരമായി പ്രക്ഷോഭമുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ നിവൃത്തിയില്ലാതെ മറ്റൊരു പട്ടാളമേധാവിയായ യാഹ്യാഖാന്റെ ഭരണമേല്പിച്ചു. അയ്യബ്ഖാൻ നാടുവിട്ടിരിയ്ക്കുകയാണ്. യാഹ്യാഖാന്റെ ഭരണത്തിലും വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നുമുണ്ടാകുമെന്നു കരുതേണ്ട കാരണം അയ്യബും ആദ്യം അധികാരത്തിൽ വന്നപ്പോൾ ചില പൊക്കിയുകൾ ഉണ്ടാക്കി പ്രയോഗിച്ചിരുന്നു. "1958ൽ അധികാരമേറ്റപ്പോൾ ചില മുൻമന്ത്രിമാരെ പൊതു ജീവിതത്തിൽ നിന്നുവിലക്കുകയും അഴിമതിക്കാരായ ചിലയുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു. അയ്യബ്ഖാൻ സാർവ്വത്രികമായി കൊണ്ടുവന്ന പട്ടാളം എഴുതുന്നു. പക്ഷെ, അദ്ദേഹം രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളോട് സ്ഥാനത്ത് പുതിയ ഉദ്യോഗസ്ഥ മേധാവികളെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും പുതിയ ഉന്നതന്മാരെ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ പഴയവരെക്കാൾ കള്ളന്മാരായിരുന്നു പാക്കിസ്ഥാനിൽ കവർച്ചയുടെ ദശാബ്ദം ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നത്"

സംശയിക്കേണ്ട ഇന്ത്യയിലും രാഷ്ട്രീയക്കാരെക്കാൾ കള്ളന്മാരായിരിക്കും പട്ടാള മേധാവികൾ. പാക്കിസ്താൻ അനുഭവപാഠം നൽകുന്നുണ്ട്. അതിനു പുറമെ, സത്യസന്ധതയോടെ പ്രശ്നം കാണുന്നവർക്കറിയാം ഇന്ത്യയിലെ കച്ചവടക്കാരെ

യോ, വ്യവസായികളേയോ, ഡോക്ടർമാരേയോ, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയോ, പത്രപ്രവർത്തകരേയോ അപേക്ഷിച്ച് അഴിമതികാരന്മാർ ഇന്നും രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകരാണെന്നു ശമ്പളം പാറുന്നതിലും പണമുണ്ടാക്കുന്നതിലും കവിഞ്ഞു മറ്റൊരു പ്രേരണയും മറ്റുദ്യോഗങ്ങൾക്കു പോകുന്നവർക്കു ഉണ്ടാകാറില്ല. രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനത്തിനു പോകുന്നവർ തുടക്കത്തിലേക്കിലും, തനിക്കും കുടുംബക്കാർക്കുമപ്പുറത്തു പോകുമുണ്ടെന്നു കരുതുന്നവരാണ്.

പോകട്ടെ, രാജ്യത്തെ അഴിമതിയും അച്ചടക്കമില്ലായ്മയും ഭാരിദ്രവം കണ്ടുപൊരുതിമുട്ടി കായ്ക്കുമ്മായി ഭരണം നടത്താമെന്നും കരുതി സൈനിക ഭരണം ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്ന വരുണ്ടായിക്കൂടെ? ഈ ചോദ്യത്തിന്മേലും പട്ടാള മേധാവികൾ തന്നെ നൽകുന്നുണ്ട്. ബ്രിഗേഡിയർ ജെ. പി. ദത്ത്വി ഹിമാലയൻ ബുക്ടണ്ടർ എന്ന പേരിൽ എഴുതിയ പുസ്തകം പട്ടാളമേധാവികളുടെ കായ്ക്കുമ്മതക്കും ചുമതലാബോധത്തിനും നല്ല സമ്മതപത്രം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ചൈനയുമായി നടന്ന അതിർത്തി സംഘട്ടനത്തിൽ മുന്നണിയിലായിരുന്ന ബ്രിഗേഡിയർ ദത്ത്വിന്റെ ചൈനക്കാർ പിടിച്ചു ആദ്യമാസം തട്ടുവിലിട്ടിരുന്നു. തടവിൽ നിന്നു വിട്ടയച്ചു നാട്ടിലെത്തി, ബ്രിഗേഡിയർ ദത്ത്വി ഏഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതാണ് ഈ പുസ്തകം അദ്ദേഹം പറയുന്ന “ചൈനക്കാരുടെ തടവിൽ നിന്നു ഞാൻ മടങ്ങി വന്നു. പല സീനിയർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും കണ്ടു. 1962 സപ്തംബർ-ഒക്ടോബർ കാലത്തെ നിർണ്ണായക ദിവസങ്ങളിൽ താക്കോൽ സ്മാനത്തു ഇരുന്നിരുന്നവരാണ്. അവരെല്ലാം എന്നെക്കാണ് അറിയുക. അറിയുകയോ. ആ ദിവസങ്ങളിലെ കഴപ്പങ്ങളുമായി തങ്ങൾക്കു ബന്ധമില്ലെന്നു കാണിക്കാൻ അവർക്കു വ്യഗ്രതയുണ്ടായിരുന്നു. എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്നും ഞാൻ ഗവർണ്മെന്റിനു എന്തു റിപ്പോർട്ടാണ് കൊടുക്കാൻ പോകുന്നതെന്നും അറിയാൻ അവർക്കു ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടായിരുന്നു. തിരക്കുപിടിച്ചു ആ മാസങ്ങളിൽ എടുത്ത തീരുമാനങ്ങൾക്കു തങ്ങൾക്കൊരു ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞു അവർ കയ്യൊഴിഞ്ഞു..... എന്റെ പട്ടാളക്കാരുടെ കൂട്ടക്കൊലക്കു ഇടയാക്കിയ തീരുമാനങ്ങൾക്കു അവർക്കും അവരുടെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനും

പങ്കില്ലായിരുന്നവെന്നു വരുത്താൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാണ്.”

ചുമതലാബോധ മില്ലാത്തവർ

സ്വന്തം ചുമതല മയ്ക്കുക നിർവ്വഹിക്കാതെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞുമാറി ഉദ്യോഗക്കയറ്റത്തിനും ശമ്പളക്കൂട്ടലിനും വേണ്ടി ശ്രമിച്ചിരുന്ന ഇത്തരം പട്ടാള മേധാവികളാണ് രാജ്യം നന്നാക്കാൻ രാജ്യ ഭരണം നടത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ചുമതലയിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞുമാറാൻ ദിലീയിലെ പട്ടാള മേധാവികൾ കാണിച്ചു വെല്ലുളള ബ്രിഗേഡിയർ ദത്ത്വി വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. “സൈനികനടപടിയുണ്ടായ സമയത്തൊരിക്കലും തന്നെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഉത്തരവ് നൽകിയല്ലെന്നത് ഓർത്താൽ അമ്പരന്നു പോകും.” ബ്രിഗേഡിയർ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നു. ഈ സ്മിതിഗതികളുണ്ടായിരിക്കാൻ ഇന്നാൽ സാഹിത്യം ആർമികമാണു്കും മുന്നണികളിലെ കമാണ്ടർമാർക്കും ആണ്..... ചൈനക്കാർക്കെതിരെ സൈനിക നടപടിയെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ട പ്രായോഗിക പരിശീലനമോ യുദ്ധത്തന്ത്ര വിജ്ഞാനമോ ഇല്ലാതെ, സൈനിക നടപടിയെടുക്കാൻ സീനിയർ കമാണ്ടർമാർ തയ്യാറായിരുന്നു. ഗവണ്മെന്റിനെ സൈനിക കാര്യങ്ങളിൽ ശരിയായി ഉപദേശിക്കാൻ ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട പട്ടാള മേധാവികൾ അധികാരത്തിലിരുന്നവരുടെ പാദസേവ ചെയ്യാനാണ് ജാഗ്രതയായിരുന്നതെന്നു കാണാൻ ബ്രിഗേഡിയർ ദത്ത്വിയുടെ പുസ്തകം വായിച്ചാൽ മതി. മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പാദസേവ ചെയ്ത് ഉദ്യോഗ കയറ്റം നേടുന്നതാണ് ഇവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ രാജ്യസേവനം. ഇവരുടെ വിദ്വേഷത്തിന്റേയും അബദ്ധങ്ങളുടേയും ചുമതല രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളാണ് ഇന്നു പോകുന്നത്. ജനങ്ങൾക്കു രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളെ വിമർശിക്കാനെങ്കിലും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ഇവന്മാർ അധികാരത്തിൽ വന്നാലത്തെ സ്മിതിയാലോചിക്കുന്നത് നന്നു്.

ഇന്ത്യയിലെ പട്ടാള മേധാവികളെല്ലാം തന്നെ ‘സാമ്രാജ്യത്വ മുതലാളിത്വ കൂട്ടുകെട്ടിലെ പങ്കാളികളാണ്. ഇന്നും ഇവർ സ്വന്തം അണികളിലെ സാധാരണ പട്ടാളക്കാരുനോട് പെരുമാറുന്നത്

നോക്കിയാൽ അത് വ്യക്തമാകും. ഇവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന രീതിക്കും മറ്റൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല. പെൻഷൻപറ്റിപ്പിരിയുന്ന പട്ടാളമേധാവി ചെന്നെത്തുന്ന സ്മാനം നോക്കിയാൽ അവരുടെ കൂടുതൽ വ്യക്തമാകും. കത്തകമുതലാളിമാരുടെ കമ്പിനികളിൽ ഡയറക്ടർമാരായും പബ്ലിക് റിലേഷൻസ് മേധാവികളായും ഇവർ നിയമിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇത്തരക്കാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ സൈനിക ഭരണം വന്നാൽ, പാക്കിസ്ഥാനിലെ 20 കുടുംബങ്ങൾ തടിച്ചുകൊഴുത്തു രാജ്യത്തിനെ തന്നെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതുപോലെ, ഇന്ത്യയിലും വിരലിലെണ്ണാവുന്ന കുടുംബക്കാരുടെ കയ്യിൽ സ്വന്തം സർവ്വാധികാരങ്ങളും ചെന്നെത്തുമെന്നല്ലാതെ രാജ്യത്തിനു ഗുണകരമായി എന്തെങ്കിലും സംഭവിക്കുമെന്നു ആരും കരുതേണ്ടതില്ല. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ജനാധിപത്യരാജ്യമെന്നു ഇന്ത്യയെപ്പറ്റി അഭിമാനം കൊള്ളുന്ന നമ്മുടെ ഭരണാധികാരികളും പട്ടാള മേധാവികൾ റിട്ടയർ ചെയ്യുമ്പോൾ പുതിയ ഉദ്യോഗം കൊടുത്ത് ബഹുമാനിക്കുന്നുണ്ട്. ജനറൽ കരിയപ്പ തന്നെ ആസ്രേലിയയിൽ ഇന്ത്യയുടെ ഹൈക്കമ്മീഷണറായി നിയമിക്കപ്പെട്ടയാളാണ്. നാട്ടിൽ സൈനികഭരണം ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നു കിപ്രായമുള്ള ഒരുത്തനെ വിദേശത്ത് സ്മാനപത്രിയാക്കി വിട്ടുകാലത്ത് അയാൾ എന്തൊക്കെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകുമെന്നു ആരറിഞ്ഞു?

വിദേശ പ്രേമം

അല്ലെങ്കിൽതന്നെ, നമ്മുടെ പട്ടാള മേധാവികളുടെ വിദേശ പ്രേമം വളരെക്കുറവാണ്. ദില്ലിയിലെ വിദേശസ്മാനപത്രി കാർയ്യാലയങ്ങളിൽ മദ്യമൊഴുകുന്ന വിരുന്നുകളിൽ പത്നീസമേതരായിച്ചെന്നു ഇവർ നടത്തുന്ന കൃത്യാട്ടം അപമാനസ്യമാണ് വിദേശപത്രമാസികകൾക്കു സൈനിക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുന്ന പട്ടാളത്തലവന്മാർ ദില്ലിയിലുണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ചിലരുടെയൊക്കെ ഭാര്യമാരും വിദേശികളാണ്. ഇന്നു ഒരു പക്ഷെ, ഇവർ സൈനിക വിപ്ലവത്തിനൊരുങ്ങാത്തതിന്റെ കാരണവും വിദേശ ബന്ധങ്ങൾതന്നെയായിരിക്കണം. പട്ടാള മേധാവികൾ റഷ്യൻ പക്ഷപാതികളും അമേരിക്കൻ പക്ഷപാതികളുമായിത്തീരി

പൊതു ദൃഷ്ടികൾ

“പരേതനോടുള്ള ബഹുമാനസൂചകമായി” പൊതുദൃഷ്ടി ദിവസം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഗവർണ്മെന്റിന്റെ നടപടിയെ എതിർത്തു കൊണ്ടുള്ള ലേഖനം സമയോചിതമായിട്ടുണ്ട്. ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ദൃഷ്ടി ദിന പ്രഖ്യാപനം പ്രവൃത്തി ദിവസങ്ങളുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കുവാനും, അനാരോഗ്യകരങ്ങളായ അവകാശവാദങ്ങൾക്കും വഴി തെളിയിക്കുവാനും മാത്രമേ ഉപകരിക്കുകയുള്ളൂ. ത്യാഗമനോഭാവത്തോടുകൂടി കൂടുതൽ കൂടുതൽ അദ്ധ്വാനിക്കുവാൻ ജനങ്ങളെ ആഹ്വാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു നേതാവ്. താൻ മരിക്കുന്നതിന്റെ പിറ്റേ ദിവസം പൊതുദൃഷ്ടിയായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടണമെന്ന ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നിരിക്കുകയില്ല. മഹാനാരോടു ആദരവ് പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതു്, അവരുടെ ആദരങ്ങളുടെ അന്ത്യസ്ത നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുണ്ട്. നല്ലൊരു ‘മരണാനന്തരബഹുമതിയായി’ പൊതുദൃഷ്ടി വിളംബരം ചെയ്തല്ല.

എൻ. കെ.
എറണാകുളം.

X X X X

വ്യത്യസ്തപാത

അനുകാലിക മലയാള പ്രസിദ്ധീകരണ രംഗത്ത് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ പാതയിൽ കൂടിയാണ് ‘നിർണ്ണയം’ സഞ്ചരിക്കുന്നത്.

സി. എ. ബഷീർ
ജമീല കോട്ടേജ്,
നെടുമങ്ങാട്.

X X X

ചോദ്യോത്തര പംക്തികൾ

വേണം

കെട്ടിലും മട്ടിലും മാറാം വരുത്തിയാൽ കൊള്ളാം. വില അല്പം കൂടിപ്പോ

കാഴ്ചപ്പാടുകൾ (തുടർച്ച)

ത്തിരിക്കുകയാണെന്നത് പരസ്യമായ രഹസ്യമാണ്. പട്ടാളമേധാവികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും അമേരിക്കൻ പക്ഷപാതികളാണെങ്കിൽ ഇന്ത്യക്കകിട്ടുന്ന സൈനിക സഹായം കൂടുതൽ രഷ്യയിൽനിന്നുമാണ്. നാളെ രഷ്യയും അമേരിക്കയും യോജിച്ച് ഇന്ത്യയിൽ സൈനിക ഭരണം ഏർപ്പെടുത്താൻ നിശ്ചയിച്ചാൽ കരിയപ്പയുടെ സ്വപ്നം യാഥാർത്ഥ്യമായി വരാം.

പക്ഷെ, ജനറൽ കരിയപ്പ സൈനിക

യി. എന്നെപ്പോലുള്ള പാവപ്പെട്ടവർക്കു വായിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി വിലകുറച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പരസ്യം സ്വീകരിക്കുകയെന്നുള്ളത്, പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ നിലനില്പിനു് ആവശ്യമാണ്. ഒരു രാഷ്ട്രീയ ചോദ്യോത്തര പംക്തി തുടങ്ങിയാൽ കൊള്ളാം. ഒരു രാഷ്ട്രീയ വാരികയായി ‘നിർണ്ണയം’ മാറണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ഷാഇൽ പുറക്കാട്ട്,
സെക്രട്ടറി മണ്ഡലം കോൺഗ്രസ്സ്,
കമ്മററി (സംഘടന)

X X X X കൊട്ടാരക്കരയിൽ

മത്സരിക്കണം

കഴിഞ്ഞ ലക്കം ‘നിർണ്ണയം’ ത്തിൽ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സുകാർ ചിന്തിക്കുമോ എന്ന ലേഖനം വായിച്ചു. ഇന്നത്തെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സുകാരായ പലർക്കും അറിയാത്ത ചരിത്രമാണ് ചുരുക്കമായി ലേഖനത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ളതു്.

കേരളത്തിലെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് ഓരോ കാലത്തും സ്വീകരിച്ചിരുന്ന പരിപാടികൾക്കു പിന്നിൽ വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യമുണ്ടായിരുന്നവെന്നു ലേഖകൻ പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇതിൽ എത്രത്തോളം സത്യമുണ്ടെന്നു സംശയമുണ്ട്. ഒരു പക്ഷെ നയപരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിച്ചു എം. എ. ജോണിനോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്നോ രണ്ടോ കൂട്ടുകാർക്കോ വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കൾക്കു ലക്ഷ്യബോധം തീരെയില്ലെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

അതാതു് സമയത്തു് കയ്യടി കിട്ടുന്നതൊന്നെന്നു നോക്കി പുരോഗമനം അഭിനയിക്കുകയാണ് ഇന്നത്തെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കൾ. കെ. പി. സി. സി.

അഡ്വോക്കേറ്റ് കമ്മിറ്റിയെക്കാൾ കൂടുതൽ ഇന്നത്തെ ഗവർണ്മെന്റിനു പിന്തുണ നൽകാൻ വ്യക്ത കാണിക്കുന്നവരാണ്. കോൺഗ്രസ്സ് വലതിന്റെ വാലാകരുതു്, എന്ന പേരിൽ പത്രാധിപർ ഏഴുതീയ ലേഖനത്തെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കൾ അധിക്ഷേപിച്ചു നടക്കുന്നതായി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. കോൺഗ്രസ്സിനെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഇടതുപക്ഷത്തേക്കു കൊണ്ടുവരുകയെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെ പാലക്കാട് സമ്മേളനത്തിൽ അംഗീകരിച്ച നയത്തിനുവിരുദ്ധമായാണ് യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കൾ ഇന്നും പെരുമാറുന്നതു്. ഭൂപരിഷ്കരണ ഭേദഗതി നിയമത്തേയും സർവ്വകലാശാലാനിയമത്തേയും എതിർത്ത കേരളാ കോൺഗ്രസ്സുമായി കൂട്ടുകൂടണമെന്നാണ് യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കൾ പറയുന്നതു്. പ്രസിഡന്റ് എ. കെ. ആന്റണി ഇത്തരത്തിൽ ചെയ്ത പ്രസ്താവന ‘ദീപിക’ പത്രത്തിൽ കണ്ടു. അതേസമയം തന്നെ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കൾ അവകാശപ്പെടുന്നതു് കോൺഗ്രസ്സിലെ ഭിന്നിപ്പിന്റെ ഫലമായി പിന്തിരിപ്പന്മാരായ സിൻഡിക്കേറ്റുകാർ പുറത്തുപോയി എന്നാണ്.

പിന്തിരിപ്പന്മാരായ കേരളാ കോൺഗ്രസ്സുകാരെ എതിർക്കുന്നതിനു ഒന്നിച്ചുനിന്നവരാണ് സിൻഡിക്കേറ്റുകാർ. ഇപ്പോൾ മാർക്സിസ്റ്റുകാരെ എതിർക്കാൻ കേരളാ കോൺഗ്രസ്സുമായി കൂട്ടുകൂടണമെന്നു പറയുന്ന യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കളോട് ഒരു ചോദ്യമുണ്ട്. എന്നാൽ പിന്നെ സിൻഡിക്കേറ്റുകാരുമായി ഒന്നിച്ചുകൂടെയെന്നു്?

അതേപോലെ തന്നെ, സിൻഡിക്കേറ്റുകാർക്കുപുറം കോൺഗ്രസ്സിനുള്ള ആക്ഷേപം വർഗ്ഗീയകക്ഷിയായ മുസ്ലീം ലീഗുമായി കൂട്ടുചേർന്നുവെന്നാണല്ലോ. ഇവിടെ കോൺഗ്രസ്സ് വർഗ്ഗീയകക്ഷിയായ മുസ്ലീം ലീഗുമായി കൂട്ടുകൂടുന്നതിനെ എങ്ങിനെ ന്യായീകരിക്കാൻ കഴിയും?

ഭരണത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ശത്രുക്കളായിരിക്കുമെന്നു അറിയാവുന്ന ആളാണെന്നു സമ്മതിക്കണം. സൈനികഭരണം വന്നാൽ നടപ്പാക്കണമെന്നു അദ്ദേഹം ആശിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ പരിഷ്കാരം വിദ്യാർത്ഥികളെ രാഷ്ട്രീയബോധമുള്ള വിദ്യാർത്ഥി വർഗ്ഗം അടിച്ചമർത്തലിനെ വെല്ലുവിളിക്കുമെന്നു ജനറൽ കരിയപ്പയ്ക്കു് അറിയാം. പാക്കിസ്ഥാനിൽ അതു് കണ്ടതാണ്. അയ്യബ്ഖാന്റെ അഴിഞ്ഞാട്ടത്തിനെതിരെ ആദ്യമായി സമരം അഴിച്ചുവിട്ടവർ വിദ്യാർത്ഥികളാണ്. ഇന്നും

ബറമ്മയിലും മറ്റും സൈനിക മേധാവികളുടെ തോന്നുസത്തിനെതിരായി വിദ്യാർത്ഥികൾ വെല്ലുവിളികൾ ഉയർത്തുന്നു.

ജനറൽ കരിയപ്പയെ പോലെ കൈത്തരിപ്പുള്ള പട്ടാള മേധാവികൾക്കെതിരെ ഇന്ത്യയിലെ പ്രബുദ്ധമായ വിദ്യാർത്ഥികളും യുവാക്കളും ഉണർന്നിരിക്കുമെന്നു പ്രത്യംശിക്കാം

വേണമെന്നു മതം തന്നെ വാദിക്കുന്നവരെക്കാണ്. അടുത്ത കാലത്തു എറണാകുളത്ത് നടന്ന കത്തോലിക്കാ ബിഷപ്പുമാരുടെ സമ്മേളനം ക്രിസ്തീയ ചാരങ്ങളെ ഭാരതവൽക്കരിക്കണമെന്നു തീരുമാനിക്കുകയുണ്ടായി. പാതിരിമാർ വെളുത്ത ശോഹകൾക്കു പകരം കാവി ശോഹകൾ ധരിക്കാനും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. കന്യാസ്ത്രീമാർ പൂത്താലും പിടിച്ചു നിൽക്കാനും അച്ചുമാർ പൂപ്പാർച്ചയെ ചെയ്യാനും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മെഴുകുതിരിയുടെ സ്ഥാനത്തു നിലവിളക്കു കത്തിച്ചുവെക്കാനും ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ ക്രിസ്തീയ ചാരങ്ങളെ ഭാരതവൽക്കരിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് കർട്ടിനാർ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ പറയുന്നത്. ഭാരതവൽക്കരണ വാദത്തെത്തന്നെ എതിർക്കുന്നവർ ക്രിസ്തീയ ബിഷപ്പുമാരുടെ ഈ തീരുമാനത്തേയും എതിർക്കുമോ? ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാർ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുകയും അതിനു ഭാരതവൽക്കരണം എന്ന പേരിടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു മുസ്ലീം ലീഗ് മന്ത്രി ഉൽഘാടനച്ചടങ്ങിൽ നിലവിളക്കു കൊളുത്താൻ തന്നെ മടികാണിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ വിഭിന്നമായ ആചാരങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്ന മന്ത്രിമാരും അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നവരും ഉള്ളപ്പോൾ ജനസംഘത്തെപ്പോലുള്ള സംഘടനകൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയില്ല.

നാട് മുറിക്കുന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് നിലവിളക്കു കൊളുത്തുന്നതോ, ഷാംബെയിൽ കപ്പിപൊട്ടിക്കുന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് നാളികേരമുടക്കുന്നതോ അത്രക്കു എതിർക്കപ്പെടേണ്ട സംഗതിയൊന്നുമല്ല. എതിർക്കപ്പെടേണ്ടതു് ജനങ്ങളിൽ മതപരമായ

ഭിന്നതകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനേയാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്യണമെങ്കിലും എല്ലാമതങ്ങളിലേയും പ്രാകൃതാചാരങ്ങളേയും മതങ്ങളെത്തന്നെയും എതിർക്കുന്നവർക്കല്ലാതെ സാധിക്കുകയില്ല. ഭാരതവൽക്കരണം എന്നയാവശ്യത്തെ എതിർത്ത രാജ്യസഭയിൽ പ്രസംഗിച്ചവരാരും അതു് ചെയ്യുകണ്ടില്ല.

ഭാരതവൽക്കരണം വേണമെന്നും ജനസംഘം വാദിക്കുന്നതിനെ എതിർക്കുന്നവർക്കു തങ്ങൾ ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഏക രാഷ്ട്രമോധത്തെ വളർത്തുന്നതിനു എതിരല്ലെന്നു കാണിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. ജനസംഘം ഹിന്ദുമതപുനരുദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നതിനെ ശക്തിയായിച്ചെരുന്നതോടോപ്പംതന്നെ എല്ലാ ഇന്ത്യക്കാരേയും മതത്തിൽ നിന്നു വീര്യകൃതമാക്കി നവീകരിക്കാൻ പുരോഗമനവാദികൾ ശ്രദ്ധിക്കണം. മുസ്ലീമുകൾ ഇന്നു ഖുറാനിലും ഗാരിയുത്ത് നിയമത്തിലും മാത്രം കടുങ്ങിക്കിടക്കണമെന്നു വാദിക്കുന്നവരെ ഒരുതരത്തിലും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കരുത്. കാരണം രാജ്യപുരോഗതിയാഗ്രഹിക്കുന്നയാരുതന്നെ ഇന്ത്യയുടെ ജനസംഖ്യയിൽ ഏഴുകോടിയോളം വരുന്ന മുസ്ലീമുകൾ പുരോഗതിയാർജ്ജിക്കാതെ കിടക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുകയില്ല. ജനസംഘത്തിന്റെ ഭാരതവൽക്കരണവാദം ഹിന്ദുമതപുനരുദ്ധാരണ വാദമാണെന്നതിനാൽ എതിർക്കുന്ന പുരോഗമനവാദികൾ ഇന്ത്യയിൽ പൊതുവായ വ്യക്തിനിയമം ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നും വാദിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. നേരെമറിച്ചുള്ള വിചിത്രമായ നിലവാടാണ് പുരോഗമനവാദികൾ എന്നു പറയുന്നവർ സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നത്.

ഗോവധനിരോധനകാര്യത്തിലും ഏകീകരിച്ച വ്യക്തിനിയമോധനത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ഇവർ സ്വീകരിക്കുന്ന നിലപാടുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഇതു് വ്യക്തമാകും. ഗോവധനിരോധനത്തിനുവേണ്ടി ജനസംഘം സംഘടിപ്പിച്ചു പ്രക്ഷോഭണത്തെ ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ പുരോഗമനശക്തികളും ഒന്നിച്ചെതിർത്തു. ഭരണഘടനയിൽ ഗവർണ്മെണ്ടുകൾക്കുള്ള നിർദ്ദേശകതപണ്ടായിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു നിർദ്ദേശമാണ് ഗോവധനിരോധമെന്നു അറിയുമായിരുന്നിട്ടുകൂടി അങ്ങിനെ ചെയ്തു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭരണഘടനയെ ബഹുമാനിക്കുന്നവർക്കു ജനസംഘത്തിന്റെയാവശ്യത്തെ എതിർക്കാൻ അത്ര വലിയ ന്യായമില്ല. എന്നിട്ടും ന്യായമായിതന്നെ ഈയാവശ്യത്തെ പാർലിമെന്റിനകത്തും പുറത്തുമുള്ളവർ എതിർത്തു. ഭരണഘടനയിലെ നിർദ്ദേശകതപണ്ടിൽതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ് ഇന്ത്യയിലെ വ്യക്തിനിയമങ്ങൾ ഏകീകരിക്കണമെന്നു. ആയാവശ്യം ആരും ഉന്നയിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഉന്നയിക്കുന്നവരെ ഭാരതവൽക്കരണ, മെന്ന വാദക്കാരാണെന്നു പറഞ്ഞു് പുരോഗമന വാദികളെ അവകാശപ്പെടുന്നവർ എതിർക്കുകയാണ്. ഈ സമ്പ്രദായം തുടർന്നാൽ വർഗ്ഗീയത വളരുകയല്ലാതെ അവസാനിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് എല്ലാ പുരോഗമനവാദികളും ഭാരതവൽക്കരണത്തിന്റെ പേരിലുള്ള മത പുനരുദ്ധാരണവാദത്തെ എതിർക്കുന്നതോടോപ്പം നവീകരണാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള യഥാർത്ഥമായ ഏകീകരണത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കാനും ബാധ്യസ്ഥരാണ്.

—0—

കേരള കോൺഗ്രസ്സിന്റേയും മുസ്ലീം ലീഗിന്റേയും നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള ഇന്നത്തെ ഭരണത്തെ എന്തു ചെയ്തു് താങ്ങിനിർത്തേണ്ടയാവശ്യം കോൺഗ്രസിനില്ല. അതുകൊണ്ടു് കൊട്ടാരക്കരയിലെ ഉപതെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അച്ചുതമേനോൻ സഹായിക്കേണ്ടയാവശ്യവുമില്ല. ആസ്സാമിൽ നടന്ന ഉപതെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ആസ്സാം പ്രദേശു് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മററി പ്രസിഡൻററെതിരായി വലതു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിസ്ഥാനാർത്ഥിയെ നിർത്തിയിരുന്നു. ഇതൊക്കെയായി വലിഞ്ഞു കയറി അച്ചുതമേനോൻ പിൻതുണ നൽകാൻ കോൺഗ്രസ്സ് ഒരുവെട്ടുന്നതു് ലജ്ജാകരമാണ്.

കുഞ്ഞിപ്പാലു, ഇരിഞ്ഞാലക്കുട.

(ഗോവധ നിരോധനം)
16-ാം പേജിൽ നിന്നും തുടർച്ച)
കാലികളെ വളർത്തി രാജ്യം മുടിക്കാൻ അനുവദിക്കാവുന്നതല്ല. മനുഷ്യർക്കു തന്നെ ജീവിക്കാൻ ഭക്ഷണം കിട്ടാത്തതിടത്തു് കന്നുകാലികളെക്കൂടി തീറ്റിപ്പോറാൻ ഗവർണ്മെണ്ടു് കൂട്ടുനിൽക്കരുത്. ആടിനെ തിന്നാം പതുവിനെ തിന്നരുതെന്നു പറയുന്നവരുടെ വാദത്തിനു പിന്നിൽ ശാസ്ത്രീയവ്യക്തിയൊന്നുമില്ലെന്നതിനു മറ്റൊരു തെളിവും കൊണ്ടുവരേണ്ടയാവശ്യമില്ല. ഏറ്റവും നല്ല പോഷകാഹാരമായ പതുവിറച്ചി നിർലോഭം ലഭിക്കാൻ സാദ്ധ്യതയുള്ള ഈ രാജ്യത്തെ ഗവർണ്മെണ്ടിനു വിദേശരാജ്യങ്ങൾതോറും നടന്നു് ഭക്ഷ്യഖാഗ്യങ്ങൾ ഇരക്കാൻ എങ്ങിനെ സാധിക്കുന്നുവെന്നതാണുള്ളതും. ഒരു പക്ഷെ ഈ ഭക്ഷ്യസഹായം നൽകുന്ന വിദേശികൾക്കു ഇന്ത്യയെന്നും മദ്ധ്യകാലത്തിൽ കഴിയണമെന്നായിരിക്കുമോ ആഗ്രഹം?

ഇതിനകം തന്നെ ഉപയോഗശൂന്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഭരണഘടനയുടെ മുമ്പായിൽ കിടക്കുന്ന വകുപ്പുകൾ രൂപിയെടുത്തു് കൊണ്ടു് വന്ന ഗോവധം നിരോധിക്കണമെന്നു പറയുന്നവരോടു് അതു് സാധ്യമല്ലെന്നും ഭരണഘടനയിലെ ഈ വകുപ്പിനു ഒരു വിലയും കല്പിക്കാനാവില്ലെന്നും എല്ലാ രാജ്യസ്നേഹികളും ഒരേ സ്വർത്തിൽ പറയണം. മദ്യ നിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നും ഭരണഘടനയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആളുകളെ മദ്യം കഴിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും പതുവിറച്ചി തിന്നരുതെന്നു വിലക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഗവർണ്മെണ്ടുകൾ ഇന്ത്യയിലല്ലാതെ മറ്റൊരാരിടത്തും കാണുകയില്ല.

കുറിപ്പുകൾ (തുടർച്ച)

കാരണം, ഈ വിഭാഗം സംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങൾ ഫലത്തിൽ ഭേദഗതികൾ കേന്ദ്രങ്ങളായിത്തീരുകയാണ്. ഗ്രന്ഥശാലകൾ നടത്തുക, പ്രദർശനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുക, ചലച്ചിത്ര പ്രദർശനം നടത്തുക, സെമിനാറുകൾ, സമ്മേളനങ്ങൾ എന്നിവ നടത്തുക എന്നിങ്ങനെ വിജ്ഞാനം പരത്തുന്നവരാണ് ഈ കേന്ദ്രങ്ങൾ എന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. ഇതിന്റെയൊക്കെ പേരിൽ പല വിഭാഗം സംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങളേയും നില നിർത്തണമെന്ന വാദിക്കാൻ പത്രങ്ങൾ ഒന്നിനൊന്നു മുന്നോട്ടു വന്നിരിക്കുന്നു. സാഹിത്യകാരന്മാർ പ്രസ്താവനകളിറക്കുന്നു. സംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നു പുസ്തകമെടുത്ത് വായിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് ഈ വിഭാഗം സംസ്കാര പ്രേമം എന്നു ധരിക്കേണ്ട. വിഭാഗം യാത്രകളും മറ്റു സൗകര്യങ്ങളും തരപ്പെടുത്തുകയല്ലാതെ ഇതിന്റെ പിന്നിൽ മറ്റൊരു ഉദ്ദേശവുമില്ല. വിഭാഗം സാധനങ്ങൾ നയിക്കപ്പെടുന്നവരാണ് ഇത്തരക്കാരായ പത്രാധിപരും ബുദ്ധിജീവികളും.

വിഭാഗം നയങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ കൊണ്ടു

വന്ന വിജ്ഞാനം നടത്തണമെന്ന നിർദ്ദേശമാണെങ്കിൽ ഇന്ത്യയിൽ നാട്ടുകാർ നടത്തുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു പുസ്തകങ്ങൾ കൊടുത്താൽ മതി. നാട്ടിലെ ഗ്രന്ഥശാലകൾ പുസ്തകങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുകൊള്ളും. അതേപോലെ തന്നെ പ്രദർശനം നടത്തുന്നതും സമ്മേളനം സംഘടിപ്പിക്കുന്നതുമെല്ലാം നാട്ടുകാരുടെ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ തന്നെ യാതൊരു മതി.

സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങൾ പുറമേ കാണത്തക്കവിധം നടത്തുന്ന ഇത്തരം സേവനങ്ങൾക്കു പുറമേ, ഭൂതന്ത്രത്തിൽ നടത്തുന്ന ചില സേവനങ്ങളുണ്ട്. ഈ സേവനത്തിനുവേണ്ടി എ. സി. സി. യൂത്ത് സെന്റർ, സ്റ്റുഡൻസ് സെന്റർ എന്നൊക്കെയുള്ള പേരിൽ ചില സംഘടനകൾ ഉണ്ടാക്കുക, അവർക്കു വിഭാഗം യാത്ര ചെയ്യാൻ സൗകര്യം നൽകാമെന്നും പ്രലോഭിപ്പിച്ചും സംശോഭിപ്പിച്ചും നേടി കൊടുക്കാമെന്നും വാഗ്ദാനം ചെയ്തും അവരെ വിഭാഗം പ്രചാരകരും ആക്കുക എന്നിങ്ങനെ ഉള്ള പരിപാടികളും മുറക്കു നടക്കുന്നുണ്ട്.

ഇങ്ങിനെ ഉള്ള വിഭാഗം സംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങളിലെ സാധിച്ചവരുമൊത്തം

നൂതനം ചെയ്യാനും അവരുടെ കൈവിട്ടിട്ടു കലുക്കാനും ഒരു മടിയും കാണിക്കാത്ത പെൺകുട്ടികൾ വരെ ഇന്നും ഇവിടെയുണ്ട്. ഈ പെൺകുട്ടികൾ നാട്ടുകാരും അവരുടെ സഹപാഠികളുമായ ആൺകുട്ടികളുടെ മുഖത്ത് നോക്കി ചിരിക്കുന്നതുപോലും പാപമാണെന്നു കരുതുന്നവരാണ്. വിഭാഗം സംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങൾ വിജയകരമായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണിത്.

കഴിയാവുന്നത്ര വിഭാഗം സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങൾ തന്നെ നിർത്തുകയാണ് വേണ്ടത്. സംസ്കാരികമായ സഹായം നമുക്ക് ഒട്ടും ആവശ്യമില്ല. വിജ്ഞാനം ആവശ്യമാണെങ്കിൽ സർവ്വകലാശാലകൾ വഴി നാട്ടുകാരുടെ സമ്പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണത്തിൽ തന്നെ നൽകിയാൽ മതി. നാട്ടുകാരുടെ പൂർണ്ണമായ നിയന്ത്രണാധികാരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങൾ വഴിയായി മാത്രമേ വിഭാഗം സംസ്കാരവുമായി ബന്ധപ്പെടാൻ ആരേയും അനുവദിക്കാവൂ. വിഭാഗം സംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങൾ അടച്ചുപൂട്ടാൻ ഗവർണ്മെന്റ് അടിയന്തിര നടപടി എടുക്കണം.

—0—

ഗോവധനിരോധനം

ഗോവധ നിരോധത്തെക്കുറിച്ച് ലോകസഭയിൽ നടന്ന ചർച്ചകൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അനിശ്ചിതത്വമാണ് പ്രകടമാക്കുന്നത് ഭരണഘടനയിൽ ഗവണ്മെന്റുകൾക്കുള്ള നിർദ്ദേശക തത്വങ്ങളിൽ ഗോവധനിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജാതികളുടേയും മതങ്ങളുടേയും പ്രാകൃതത്വത്തിന്റേയും സോഷ്യലിസത്തിന്റേയും എല്ലാം ചേർന്നുള്ള ഒരു കീർഭാണധർമ്മമല്ലോ നമ്മുടെ ഭരണഘടന. അതിൽ മുഖ്യമന്ത്രി എന്തോ വിസ്തൃതരും എഴുതിപ്പിടിച്ചിട്ടുതിന്റെ പേരിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഉറച്ചുനിൽക്കുമെന്നാണ് ക്ഷേമമന്ത്രി ജഗജീവൻററു പറയുന്നത്.

ഗോവധ നിരോധന പ്രശ്നത്തെ ഹിന്ദു-മുസ്ലീം പ്രശ്നത്തിന്റെ ഭാഗമായാണ് ഇന്നു നേതൃത്വത്തിലുള്ള പലരും കാണുന്നത്. സമ്പൂർണ്ണമായ ഗോവധ നിരോധത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ട് ലോകസഭയിൽ മുഷിർ അഹമ്മദ് എന്ന കോ

ൺഗ്രസ്സ് കാരൻ സംസാരിക്കാൻ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ രാജ്യദ്രോഹി, എന്നു വിളിച്ചു പറയുന്നത് കേൾക്കാമായിരുന്നവെന്നാണ് റിപ്പോർട്ട്. ഗോവധ നിരോധം ഏർപ്പെടുത്താനവശ്യപ്പെടുന്നവരെ പോലെ രാജ്യദ്രോഹികളായി മറ്റൊരുമുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോയി.

ഇന്ത്യയിലാണ് ലോകത്തിൽ വെച്ചേറ്റവും കൂടുതൽ ഉപയോഗശൂന്യമായ കന്നുകാലികളുള്ളത്. ഇത്രയേറെ കന്നുകാലികളെ പോറ്റാനുള്ള കഴിവ് ഒരു രാജ്യത്തിനു മില്ല. ഉത്തരേന്ത്യയിലെ വരണ്ടുവീണ മരുഭൂമിപോലുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒട്ടിയ വയറും എല്ലുന്തിയ കോലുമായി അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന മിണ്ടാപ്രാണികളെ കണ്ടാൽ അനുരാഗം തോന്നാത്തവരുണ്ടാകയില്ല. പക്ഷെ കൂരമാവണ്ണം പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഇഞ്ചിഞ്ചായി കൊല്ലപ്പെടുന്ന ഈ മൃഗങ്ങളുടെ നട്ടുറുക്കി നീന്ത കൊണ്ട് ഗോവധം നിരോധിക്കണമെന്നു അലമുറയിടാൻ ശങ്കരചാൗയ്യരെപ്പോലുള്ള മദ്ധ്യകാലജീവികൾക്കല്ലാതെ സാധിക്കുകയില്ല.

ഇവരുടെ ഇടയാവശ്യത്തിന്റെ പിന്നിൽ മതപരമായ വികാരങ്ങളല്ലാതെ മറ്റൊ

ന്നാണുള്ളത്? ഇവരുകളെ എതിർക്കാൻ ആരെങ്കിലും മുന്നോട്ടു വന്നാൽ മുസ്ലീമുകൾ പന്നിയിറച്ചി തിന്നാത്തതു് മതപരമായ വികാരം കൊണ്ടല്ലേ എന്നു മറുചോദ്യം ഉയരും. മതസ്ഥനപക്ഷക്കാരെ അപരിഷ്കൃതത്വത്തിനു കൂട്ടുനിൽക്കുന്ന ഇടതുപക്ഷ പുരോഗമനക്കാർ നിശ്ശബ്ദരാകുകയും ചെയ്യും. ഈ രംഗത്തു ഹിന്ദുക്കളിലേയും മുസ്ലീമുകളിലേയും പഴഞ്ചന്മാർ ഏകീകൃതനായിത്തീരുന്നു.

ക്ഷേപിക്കാമെന്നു കൊടുമ്പിരികൊള്ളുന്ന ഈ നാട്ടിൽ കടുംബാസ്യനാണ് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം ആളുകളെ പതുവിറച്ചി തിന്നാനും പ്രേരിപ്പിക്കണം. നവീനരീതിയിൽ അറുവശാലകൾ ഏർപ്പെടുത്തി ഗോമാംസം കേടുകൂടാതെ പാക്കറുകളിലായി വിതരണം ചെയ്യാനായി വരണ്ട വ്യവസായശാലകൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും വേണം. പതുക്കേയും കന്നുകാലികളേയും വളർത്തുന്നത് കാർഷികവൃത്തിയുടെ ഭാഗമായി മാത്രമേ കണക്കാക്കാവൂ. ജീവിക്കുന്ന കാലത്ത് കന്നുകാലികളെ നല്ലവണ്ണം സംരക്ഷിക്കുകതന്നെ വേണം. എന്നാൽ പാൽകിട്ടാനും, പാടമുശാനും, ഇറച്ചിതിന്നാനുമല്ലാതെ കന്നു (ശേഷം 15-ാം പേജിൽ)